

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 9.12.2015
COM(2015) 634 final

2015/0287 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2015) 274 final}

{SWD(2015) 275 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

Komisija je v strategiji za enotni digitalni trg¹, ki jo je sprejela 6. maja 2015, napovedala zakonodajno pobudo o usklajenih pravilih za dobavo digitalnih vsebin in spletno prodajo blaga. To pobudo sestavljata (i) predlog o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin in (ii) predlog o nekaterih vidikih pogodb o spletni in drugi prodaji blaga na daljavo.

Kot je Komisija napovedala v delovnem programu za leto 2015, ta predloga temeljita na izkušnjah, pridobljenih med pogajanji o uredbi o skupnem evropskem prodajnem pravu. Tako zlasti ne uporabljata več pristopa izbirnega režima in izčrpnega sklopa pravil, temveč namesto tega vsebujeta usmerjen in osredotočen sklop popolnoma usklajenih pravil. Predloga vključujeta tudi več sprememb, ki jih je Evropski parlament sprejel v prvi obravnavi predloga uredbe o skupnem evropskem prodajnem pravu, zlasti omejitvev področja uporabe na spletno in drugo prodajo blaga na daljavo ter razširitev področja uporabe na nekatere digitalne vsebine, zagotovljene v zameno za protistoritev, ki ni v denarni obliki.

Ta obrazložitevni memorandum se nanaša posebej na predlog o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin, v delih, ki govorijo o razlogih za predlog, zbiranju strokovnih mnenj in ocenah učinka, pa se nanaša na oba predloga, saj ta predloga tvorita sveženj s skupnimi cilji.

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Splošni cilj predlogov je v korist potrošnikov in podjetij prispevati k hitrejši rasti enotnega digitalnega trga. Z odpravo ključnih ovir za čezmejno trgovino, povezanih s pogodbenim pravom, bodo predlagana pravila zmanjšala negotovost podjetij in potrošnikov zaradi zapletenosti pravnega okvira ter stroške, ki jih imajo podjetja zaradi razlik v pogodbenem pravu med državami članicami. Pobuda bo povečala zaupanje potrošnikov, tako da bo zagotovila enotna pravila z jasnimi pravicami potrošnikov.

39 % podjetij, ki se ukvarjajo s spletno, a ne čezmejno prodajo, je kot eno glavnih ovir za čezmejno prodajo navedlo različne nacionalne sisteme pogodbenega prava². To velja zlasti za pravna sredstva v primeru izdelka z napako, kot je navedlo 49 % trgovcev na drobno v EU, ki prodajajo prek spleta, in 67 % tistih, ki trenutno začenjajo s čezmejno spletno prodajo ali razmišljajo o tem³. Zaradi različnih nacionalnih pravil pogodbenega prava so trgovcem na drobno, ki prodajajo potrošnikom, nastali enkratni stroški v višini približno 4 milijard EUR. Ti stroški najbolj prizadenejo mikro, mala in srednja podjetja (MSP). Namen teh predlogov je ustvariti podjetjem prijazno okolje in podjetjem, zlasti MSP, olajšati čezmejno prodajo. Podjetjem bi bilo treba pri prodaji blaga in digitalnih vsebin zunaj njihovega domačega trga zagotoviti pravno varnost in preprečiti, da jim zaradi različnih nacionalnih predpisov nastanejo nepotrebni stroški.

Le 18 % potrošnikov, ki so leta 2014 uporabljali internet za zasebne namene, je opravljalo nakupe prek spleta iz druge države članice EU, v domači državi pa jih je takšne nakupe opravljalo 55 %⁴. Potrošniki utrpijo škodo zaradi pomanjkanja jasnih pogodbenih pravic za

¹ COM(2015) 192 final, <http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/>.

² Flash Eurobarometer 396 – Stališča trgovcev na drobno o čezmejni trgovini in varstvu potrošnikov (Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection), 2015.

³ Flash Eurobarometer 396 – Stališča trgovcev na drobno o čezmejni trgovini in varstvu potrošnikov (Retailers' attitudes towards cross-border trade and consumer protection), 2015.

⁴ Raziskava Eurostata o uporabi IKT v gospodinjstvih in pri posameznikih iz leta 2014.

digitalne vsebine z napako. Digitalne vsebine obsegajo najrazličnejše stvari, na primer glasbo, filme, aplikacije, igre, storitve shranjevanja v oblaku ali prenose športnih dogodkov. Skupna vrednost finančne škode, ki je posledica težav, s katerimi se v zadnjem času srečujejo potrošniki pri digitalnih vsebinah, in časa, porabljenega pri poskusih reševanja teh težav v zadnjih 12 mesecih, je ocenjena na 9 do 11 milijard EUR. Potrošniki tudi ne zaupajo v spletno nakupovanje prek meja. Eden glavnih razlogov je, da svojih ključnih pogodbenih pravic ne poznajo dovolj dobro. Zato ne izkoristijo priložnosti in imajo na voljo ožji izbor ponudb po manj konkurenčnih cenah.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Namen tega predloga je odprava sedanje pravne vrzeli v pravnem redu o varstvu potrošnikov na ravni EU v zvezi z nekaterimi pogodbenimi vidiki, za katere trenutno ni pravil.

Predlog dopolnjuje Direktivo 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵, s katero so bila nekatera pravila za dobavo digitalnih vsebin (predvsem obveznosti glede predpogodbenih informacij in pravica do odstopa od pogodbe) že popolnoma usklajena. Medtem ko so nekatere države članice, kot sta Združeno kraljestvo in Nizozemska, že sprejele zakonodajo posebej v zvezi z digitalnimi vsebinami, trenutno ne obstajajo posebna pravila EU za varstvo potrošnikov v primeru digitalnih vsebin, ki niso skladne s pogodbo. Zato je potrebno hitro ukrepanje, da se prepreči morebitna nadaljnja pravna razdrobljenost, ki je posledica oblikovanja različnih nacionalnih pravil.

Poleg tega predlog obravnava dve pogodbeni pravici (spreminjanje in odpoved dolgoročnih pogodb), ki sta bili opredeljeni kot problematični⁶ in ki ju trenutno ureja le splošna klavzula o nedovoljenosti v Direktivi Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah⁷.

Predlog dopolnjuje tudi Direktivo 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu⁸, s katero so bila med drugim deloma usklajena pravila o elektronskih pogodbah.

Predlog je skladen z veljavnimi pravili EU o pravu, ki se uporablja, in pristojnosti na enotnem digitalnem trgu⁹. Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah¹⁰ ter Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I)¹¹, ki vsebujeta pravila za določitev pristojnega sodišča in prava, ki se uporablja, se uporabljata tudi v digitalnem okolju. Ti uredbi sta bili sprejeti nedavno in učinki interneta so bili v zakonodajnem postopku skrbno obravnavani. Nekatera pravila posebej upoštevajo spletne transakcije, zlasti tista o potrošniških pogodbah. V skladu s temi pravili se lahko potrošniki

5 UL L 304, 22.11.2011, str. 64.

6 Glej zlasti strokovno skupino za pogodbe na področju storitev računalništva v oblaku – podrobne informacije o sestavi strokovne skupine in zapisniki sestankov so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/justice/contract/cloud-computing/expert-group/index_en.htm.

7 UL L 95, 21.4.1993, str. 29.

8 UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

9 Podrobna razlaga pravil EU o pravu, ki se uporablja, in pristojnosti na enotnem digitalnem trgu je na voljo v Prilogi 7 k delovnemu dokumentu služb Komisije z oceno učinka, ki spremlja predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin in direktive Evropskega parlamenta in Sveta o nekaterih vidikih pogodb o spletni in drugi prodaji blaga na daljavo, SWD(2015) 275.

10 UL L 351, 20.12.2012, str. 1.

11 UL L 177, 4.7.2008, str. 6.

sklicujejo na prisilne določbe države članice, v kateri imajo običajno prebivališče, tako da so varovani tudi na enotnem digitalnem trgu. Veljavna pravila o mednarodnem zasebnem pravu skupaj s predlaganimi novimi pogodbenimi pravili za nakup digitalnih vsebin, kot so določena v tem predlogu, vzpostavljajo jasen pravni okvir za nakupovanje in prodajo na evropskem digitalnem trgu, ki upošteva tako interese potrošnikov kot tudi podjetij. Zato ta zakonodajni predlog ne zahteva nobenih sprememb sedanjega okvira mednarodnega zasebnega prava EU, vključno z Uredbo (ES) št. 593/2008 (Rim I).

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Strategija za enotni digitalni trg namerava na celosten način obravnavati vse velike ovire za razvoj čezmejnega e-poslovanja na enotnem digitalnem trgu. Predlog bi bilo treba obravnavati v okviru tega celostnega pristopa. Strategija med drugim zajema pobude, povezane s čezmejno prenosljivostjo vsebin, vlogo platform, prostim pretokom podatkov, evropskim računalništvom v oblaku, bremenom, povezanim z DDV, in dostavo paketov. Zlasti v kontekstu čezmejne prenosljivosti vsebin in evropskega računalništva v oblaku strategija predvideva odločne ukrepe za zagotovitev prenosljivosti in interoperabilnosti vsebin, kar je ključno za dobavo digitalnih vsebin v EU. Strategija zajema tudi pobudi v zvezi z izvrševanjem in pravnimi sredstvi, tj. začetek delovanja platforme za spletno reševanje sporov¹² in pregled Uredbe (ES) št. 2006/2004 z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (uredbo o sodelovanju na področju varstva potrošnikov)¹³. Popolnoma usklajene določbe pogodbenega prava v EU bodo prav tako olajšale usklajeno izvrševanje s strani organov za sodelovanje na področju varstva potrošnikov¹⁴. Predlog bo usklajen tudi s splošnim okvirom EU o avtorskih pravicah in ne bo posegal v pravice in obveznosti v skladu z avtorskim pravom.

Varstvo posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov urejata Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 1995/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹⁵ ter Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij¹⁶, ki se v celoti uporabljata za dobavo digitalnih vsebin. Navedeni direktivi že določata pravni okvir na področju osebnih podatkov v Uniji. Uporabo in izvajanje tega predloga bi bilo treba popolnoma uskladiti s tem pravnim okvirom.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga tega predloga je člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, njegov glavni cilj pa je izboljšati ureditev in delovanje notranjega trga.

Pri dobavi digitalnih vsebin potrošnikom v drugih državah članicah se podjetja soočajo z različnimi prisilnimi določbami potrošniškega pogodbenega prava. Pogodbe o dobavi digitalnih vsebin so v državah članicah različno opredeljene. Glede na državo članico take pogodb veljajo za prodajne pogodbe, pogodbe o storitvah ali najemne pogodbe. Poleg tega so

¹² Uredba (EU) št. 524/2013 z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (uredba o spletnem reševanju potrošniških sporov), UL L 165, 18.6.2013, str. 1.

¹³ UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

¹⁴ Ta direktiva bo spremenila uredbo o sodelovanju na področju varstva potrošnikov, da se doda sklicevanje na to direktivo v Prilogi navedene uredbe, da se omogočijo usklajeni izvršilni ukrepi organov za varstvo potrošnikov na področju, ki ga ureja ta direktiva.

¹⁵ UL L 281, 23.11.1995, str. 31–50 [nadomestiti s Splošno uredbo o varstvu podatkov] in Direktiva 2002/58/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah).

¹⁶ UL L 201, 31.7.2002, str. 37–47.

pogodbe o dobavi digitalnih vsebin včasih v isti državi članici opredeljene različno glede na vrsto ponujenih digitalnih vsebin¹⁷. Posledično se pri digitalnih vsebinah nacionalne pravice in obveznosti ter pravna sredstva, ki so na voljo potrošnikom, med državami članicami razlikujejo. Nekatera od teh nacionalnih pravil so neobvezna in jih pogodbenici s pogodbo lahko spremenita, druga pa so obvezne narave.

Poleg tega je več držav članic pred kratkim sprejelo posebne prisilne določbe, ki se uporabljajo za pogodbe o dobavi digitalnih vsebin, ali začelo pripravljalo delo za njihovo sprejetje. Vendar se ta nacionalna pravila razlikujejo po področju uporabe in vsebini. Poleg tega je mogoče pričakovati, da se bo trend nadaljeval tudi v drugih državah članicah. Če EU ne bo ukrepala, se bodo podjetja tako vse bolj soočala z različnimi prisilnimi določbami potrošniškega pogodbenega prava o dobavi digitalnih vsebin.

Obstoječa in prihodnja razdrobljenost ustvarja ovire pri čezmejni prodaji za podjetja, saj morajo ta nositi stroške, povezane s pogodbenim pravom. Podjetja so tudi negotova glede svojih pravic in obveznosti. To neposredno vpliva na ureditev in delovanje notranjega trga ter negativno vpliva na konkurenco. Glede na heterogenost spletnega trga digitalnih vsebin bi bilo težko premostiti razdrobljenost trga.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Predlog je v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji.

Države članice same ne morejo ustrezno doseči ciljev predloga.

Splošni cilj pobude je v korist podjetij in potrošnikov odpraviti ovire potrošniškega pogodbenega prava v spletnem svetu in prispevati k vzpostavitvi pravega enotnega digitalnega trga. Države članice na lastno pobudo ne morejo v zadostni meri odpraviti ovir, ki obstajajo med nacionalnimi zakonodajami. Pobuda na ravni EU lahko bolje doseže ta cilj.

Natančneje, cilj pobude je, da se potrošnikom usklajeno zagotovijo posebne pravice in da se vzpostavi pravna varnost za podjetja, ki želijo prodajati svoje digitalne vsebine v drugih državah članicah. Pri pripravi posebne zakonodaje o dobavi digitalnih vsebin vsaka država članica posebej ne bi mogla zagotoviti splošne usklajenosti svoje nacionalne zakonodaje z zakonodajami drugih držav članic. Pobuda na ravni EU bi tako prispevala k usklajenemu razvoju posebnih pravic potrošnikov v zvezi z digitalnimi vsebinami.

Ukrepanje na ravni EU bi bilo bolj učinkovito od ukrepanja na nacionalni ravni.

Poleg tega bo pobuda na ravni EU zagotovila skladno uporabo pravic potrošnikov, obenem pa tudi enako visoko raven varstva potrošnikov v vsej EU. Zagotovljena bo pravna varnost za podjetja, ki želijo svoje digitalne vsebine prodajati v drugih državah članicah. Taka pobuda zagotavlja skladno pravno podlago za usklajene izvršilne ukrepe, saj bo predlagana direktiva vključena v Prilogo k Uredbi (ES) št. 2006/2004¹⁸ o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov. Poleg tega bi predlagana popolnoma usklajena enotna pravila v veliki meri olajšala izvršilne ukrepe. Izvrševanje zakonodaje EU bo tako okrepljeno v korist potrošnikov EU. Tak rezultat je mogoče doseči samo z ukrepanjem na ravni EU.

¹⁷

Primerjalna študija o pogodbah na področju storitev računalništva v oblaku iz leta 2014, DLA Piper, str. 33 in naslednje; Analiza veljavnih pravnih okvirov in predlogi za oblikovanje vzorčnega sistema varstva potrošnikov v zvezi s pogodbami o dobavi digitalnih vsebin (Analysis of the applicable legal frameworks and suggestions for the contours of a model system of consumer protection in relation to digital content contracts); Univerza v Amsterdamu: Centre for the Study of European Contract Law (CSECL), Institute for Information Law (IViR); Amsterdam Centre for Law and Economics (ACLE), str. 32 in naslednje.

¹⁸

UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

- **Sorazmernost**

Predlog je v skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji, saj ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

Predlog ne bo uskladih vseh vidikov pogodb o dobavi digitalnih vsebin. Med drugim ne bo urejal pravil o sklenitvi pogodbe. Namesto tega se bo osredotočil na usklajevanje na ravni Unije samo tistih ključnih prisilnih določb potrošniškega pogodbenega prava EU, ki so bistvene za čezmejne spletne transakcije in ki so jih zainteresirane strani opredelile kot ovire pri trgovanju, potrebne pa so tudi za utrditev zaupanja potrošnikov pri nakupovanju prek spleta v tujini. Ker je bila kot pravna oblika izbrana direktiva in ne uredba, bo poseganja v nacionalno zakonodajo bistveno manj (glej spodaj „Izbira instrumenta“), saj bodo imele države članice proste roke pri prilagajanju izvajanja svojim nacionalnim predpisom.

- **Izbira instrumenta**

Komisija predlaga dve direktivi o popolni uskladitvi: direktivo o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin in direktivo o nekaterih vidikih pogodb o spletni in drugi prodaji blaga na daljavo.

Izbira direktive pušča državam članicam svobodo, da izvajanje prilagodijo svoji nacionalni zakonodaji. Predlog na primer ne določa, ali naj se pogodba o dobavi digitalnih vsebin šteje kot prodajna pogodba, pogodba o storitvah, najemna pogodba ali pogodba *sui generis*; odločitev o tem prepušča državam članicam. Uredba bi zahtevala veliko bolj podrobno in celovito ureditev kot direktiva, da bi se lahko neposredno uporabljala. Posledično bi to pomenilo bistveno večji poseg v nacionalno zakonodajo. Prav tako bi lahko ogrozilo trajnost instrumenta, saj v nasprotju z direktivo potrebna raven podrobnosti ne bi dopuščala manevrskega prostora za prilagajanje izvajanja popolnoma usklajenih pravil tehnološko in komercialno hitro razvijajočemu se trgu, kakršen je trg digitalnih vsebin.

Izbira popolne uskladitve bo privedla do enostavnih in sodobnih pravil, ki bodo odstranila ovire pogodbenega prava in ustvarila ugoden pravni okvir za podjetja, obenem pa zagotovila visoko raven varstva potrošnikov v vsej EU.

Nezavezujoč instrument, kot je prostovoljna vzorčna pogodba, ne bi dosegel cilja izboljšanja ureditve in delovanja notranjega trga. Trgovci bi še vedno morali upoštevati različne prisilne določbe v državi prebivališča potrošnika, če te predvidevajo višjo raven varstva potrošnikov kot vzorčna pogodba, in bi torej še naprej imeli stroške, povezane s pogodbenim pravom.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Postopek posvetovanja

Za zagotovitev široke udeležbe v celotnem političnem ciklu te pobude je bila razvita strategija obsežnega posvetovanja, ki je temeljila na kombinaciji javnega posvetovanja in ciljno usmerjenih posvetovanj. Komisija si je prizadevala za širok in uravnotežen spekter stališč glede tega vprašanja, zato so vse zainteresirane strani (podjetja, potrošniki, nacionalni organi, pravniki in akademiki) imele možnost, da izrazijo svoje mnenje¹⁹.

– Javno posvetovanje: v okviru spletnega javnega posvetovanja, ki je potekalo 12 tednov, je bilo prejetih 189 odgovorov od vseh kategorij zainteresiranih strani iz celotne EU.

¹⁹

Več podrobnosti o posvetovanjih je na voljo na: http://ec.europa.eu/justice/newsroom/contract/opinion/index_en.htm.

– Ciljno usmerjena posvetovanja: skupina za posvetovanje z zainteresiranimi stranmi je bila sestavljena iz predstavnikov 22 organizacij, ki so zastopali široko paleto interesov. Skupina se je sestala sedemkrat.

Od junija do avgusta 2015 so bili opravljeni tudi poglobljeni pogovori s podjetji, da bi se zbrali podatki o stroških, povezanih s pogodbenim pravom, ki nastanejo podjetjem pri prodaji v tujini.

V okviru strategije za enotni digitalni trg so bili v letu 2015 s pomočjo dveh anket – ankete potrošnikov²⁰ in ankete podjetij²¹ – zbrani podatki o glavnih čezmejnih ovirah za enotni digitalni trg.

V okviru gospodarske študije o digitalnih vsebinah za potrošnike je bilo potrošnikom in podjetjem zastavljeno vprašanje o vrsti težav, s katerimi se srečujejo pri nakupu digitalnih vsebin²².

– Posvetovanje z državami članicami: med junijem in oktobrom 2015 so bile organizirane tri delavnice z državami članicami. O zadevnih vprašanjih so potekale tudi razprave z nacionalnimi izvršilnimi organi na sestanku Odbora za sodelovanje na področju varstva potrošnikov (aprila 2015) in nacionalnimi organi, pristojnimi za potrošniško politiko, na sestanku mreže potrošniške politike (maja 2015).

Povzetek rezultatov

Večina splošnih podjetij meni, da obstaja potreba po ukrepanju EU v obliki popolne uskladitve; v sektorju informacijske tehnologije in pravnih poklicih so mnenja bolj deljena. Tudi potrošniške organizacije priznavajo potrebo po ukrepanju in podpirajo popolno uskladitev, če bo ta zagotovila visoko raven varstva potrošnikov. Tudi večina držav članic je pozdravila ukrepe na področju digitalnih vsebin na ravni EU. Nekatere so se opredelile, da bi imele raje popolno uskladitev ali ciljno usmerjeno popolno uskladitev. Druge države članice si bolj želijo boljše izvrševanje in oceno obstoječih pravil. Številne izmed njih so izrazile potrebo po zagotovitvi skladnosti med pravili za blago in digitalne vsebine.

Velika večina vprašanih se zavzema za pristop, ki vključuje le pogodbe med podjetji in potrošniki. Velika večina potrošnikov, držav članic in pravnih poklicev je za vključitev tudi tistih digitalnih vsebin, ki niso dobavljene proti plačilu kupnine, temveč v zameno za (osebne in druge) podatke, ki jih zagotovijo potrošniki. Mnenja podjetij o tem vprašanju so bolj deljena.

Kar zadeva vsebino pravil, potrošniki in pravni poklici trdijo, da bi uporabniki morali imeti možnost odstopa od pogodbe kot prvo pravno sredstvo. Podjetja opozarjajo, da bi dobavitelji digitalnih vsebin morali imeti možnost vzpostavitve skladnosti blaga s pogodbo, preden bi potrošnik lahko odstopil od pogodbe. Nekatera združenja IT so menila, da bi potrošniki morali imeti samo pravico do odstopa od pogodbe in vračila kupnine, ne pa tudi pravico zahtevati vzpostavitev skladnosti digitalnih vsebin s pogodbo, saj to morda pomeni prevelik strošek za trgovce. Drugim združenjem IT se pravna sredstva v primeru neskladnosti sploh ne zdijo primerna za digitalne vsebine. Države članice so skoraj enoglasno podprle vključitev vseh pravnih sredstev, ki so že na voljo za blago. Velika večina vprašanih se strinja, da bi morali imeti trgovci pod določenimi pogoji možnost spreminjati značilnosti dobavljenih

²⁰ GfK za Evropsko komisijo – anketiranje potrošnikov o glavnih čezmejnih ovirah za enotni digitalni trg in o tem, kje so najbolj pomembne (Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the Digital Single Market and where they matter most), 2015.

²¹ Flash Eurobarometer 413 – Družbe, ki se ukvarjajo s spletnimi dejavnostmi (Companies engaged in online activities), 2015, http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_413_en.pdf.

²² Gospodarska študija o potrošniških izdelkih z digitalnimi vsebinami, ICF International, 2015.

digitalnih vsebin (na primer po predhodni obvestitvi potrošnika) in da bi morali imeti potrošniki možnost odpovedi dolgoročnih pogodb.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Strokovna skupina za pogodbe na področju storitev računalništva v oblaku se je sestala sedemkrat, večinoma v letu 2014. Strokovna skupina je bila ustanovljena v okviru evropske strategije za računalništvo v oblaku, sestavljajo pa jo strokovnjaki in organizacije, ki zastopajo ponudnike in uporabnike storitev računalništva v oblaku, ter predstavniki pravnih poklicev ali akademiki s strokovnim znanjem s področja pogodb na področju storitev računalništva v oblaku ter vprašanj varstva osebnih podatkov, pomembnih za pogodbe na področju storitev računalništva v oblaku.

Pogodbe na področju storitev računalništva v oblaku so imele zlasti pomembno vlogo pri ugotavljanju težav v zvezi s pogodbami, pomembnih za to direktivo. Te težave, o katerih je skupina obsežno razpravljala, so povezane s kakovostjo, odgovornostjo ali spremembami pogodb²³.

Komisija se je oprla tudi na več gospodarskih in pravnih študij, ki so bile naročene bodisi posebej za to pobudo bodisi kot del strategije za enotni digitalni trg²⁴.

- **Ocena učinka**

Odbor za regulativni nadzor je 16. oktobra 2015 podal prvotno mnenje o osnutku ocene učinka, ki je bilo ob upoštevanju pripomb odbora spremenjeno in ponovno predloženo. Drugo mnenje, s katerim je bil odobren osnutek ocene učinka ob upoštevanju pripomb, je odbor podal 9. novembra 2015²⁵.

Spremenjeno poročilo o oceni učinka in povzetek sta objavljena skupaj s predlogoma²⁶.

Proučene alternativne možnosti politike

V oceni učinka so bile poleg posledic ohranitve nespremenjene politike proučene naslednje alternativne možnosti politike: (i) možnost 1: ciljno usmerjena popolna uskladitev pravil za digitalne vsebine in blago; (ii) možnost 2: ciljno usmerjena popolna uskladitev pravil za digitalne vsebine in uporaba prava države trgovca v povezavi z obstoječimi usklajenimi pravili za blago; (iii) možnost 3: ciljno usmerjena popolna uskladitev pravil za digitalne vsebine in nespremenjena politika za blago; (iv) možnost 4: minimalna uskladitev pravil za digitalne vsebine in nespremenjena politika za blago; (v) možnost 5: prostovoljna evropska vzorčna pogodba v povezavi z znakom zaupanja EU.

Na podlagi primerjalne analize učinkov teh možnosti je bilo v poročilu o oceni učinka ugotovljeno, da bi možnost 1 najbolj izpolnila cilje politik. S to možnostjo se bodo trgovcem

23

Strokovna skupina za pogodbe na področju storitev računalništva v oblaku – podrobne informacije o sestavi skupine in zapisniki sestankov so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/justice/contract/cloud-computing/expert-group/index_en.htm.

24

Glej zlasti:

– GfK za Evropsko komisijo – anketiranje potrošnikov o glavnih čezmejnih ovirah za enotni digitalni trg in o tem, kje so najbolj pomembne (Consumer survey identifying the main cross-border obstacles to the Digital Single Market and where they matter most), 2015;

– raziskavo Eurostata o uporabi IKT v gospodinjstvih in pri posameznikih iz leta 2014;

– primerjalno študijo o pogodbah na področju storitev računalništva v oblaku iz leta 2014, DLA Piper, str. 33 in naslednje; Analiza veljavnih pravnih okvirov in predlogi za oblikovanje vzorčnega sistema varstva potrošnikov v zvezi s pogodbami o dobavi digitalnih vsebin (Analysis of the applicable legal frameworks and suggestions for the contours of a model system of consumer protection in relation to digital content contracts); Univerza v Amsterdamu: Centre for the Study of European Contract Law (CSECL), Institute for Information Law (IViR): Amsterdam Centre for Law and Economics (ACLE), str. 32 in naslednje;

– Flash Eurobarometer 413 – Družbe, ki se ukvarjajo s spletnimi dejavnostmi (Companies engaged in online activities), 2015, http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_413_en.pdf;

25

– gospodarsko študijo o potrošniških izdelkih z digitalnimi vsebinami, ICF International, 2015.

26

Mnenje odbora za regulativni nadzor je na voljo na: http://ec.europa.eu/justice/contract/index_en.htm.

Poročilo o oceni učinka in povzetek sta na voljo na: http://ec.europa.eu/justice/contract/index_en.htm.

zmanjšali stroški, povezani s pogodbenim pravom, in olajšalo čezmejno e-poslovanje. Podjetja se bodo pri čezmejni prodaji lahko v veliki meri oprla na pravo svoje države, saj bodo glavna pravila, ki so relevantna za čezmejno trgovino, v vseh državah članicah enaka. Medtem ko bodo nova pravila o digitalnih vsebinah lahko povzročila nekatere dodatne stroške za podjetja, bodo ti stroški v primerjavi s sedanjim stanjem omejeni, saj bodo nove pravice popolnoma usklajene. Zato bodo nova pravila podjetjem zagotovila pravno varnost in prijazno poslovno okolje. Potrošniki po vsej EU bodo imeli jasen sklop pravic, zato bodo bolj zaupali čezmejnemu nakupovanju blaga ali dostopanju do digitalnih vsebin. To bo koristilo tako podjetjem kot potrošnikom. Povečanje konkurence bo vodilo k splošnemu povečanju trgovine ter s tem tudi večji in boljši izbiri po bolj konkurenčnih cenah za potrošnike, vse to pa bo imelo znatne makroekonomske koristi za EU.

Ohranitev nespremenjene politike ne bi prispevala k doseganju ciljev enotnega digitalnega trga in bi lahko imela negativne gospodarske posledice glede na sedanji položaj.

Možnost 2 bi imela pozitiven učinek popolne uskladitve pravil za digitalne vsebine. Za blago bi okrepila spodbude za čezmejno ponudbo, saj bi trgovci lahko prodajali svoje izdelke prek meja izključno na podlagi prava svoje države. Potrošniki bi do neke mere imeli koristi od večje izbire in nižjih cen. Vendar v okviru te možnosti potrošniki ne bi več uživali višje ravni varstva potrošnikov, ki jim jo zagotavlja pravo njihove države. Nasprotno pa bi potrošniki lahko uživali potencialno višjo raven varstva potrošnikov v skladu s pravom države trgovca, če to v posameznih točkah presega pravo njihove države.

Možnost 3 bi imela pozitivne učinke popolne uskladitve pravil za digitalne vsebine, vendar bi ovire za čezmejno trgovino, povezane s pogodbenim pravom, še vedno ostale za blago.

Možnost 4 bi ustvarila minimalne pravice potrošnikov v zvezi s pogodbami o dobavi digitalnih vsebin v EU in tako do neke mere povečala zaupanje potrošnikov. Države članice bi lahko sprejele strožja pravila. Vendar pa ta možnost ne bi zmanjšala stroškov za trgovce, ki bi še vedno morali upoštevati različne nacionalne prisilne določbe potrošniškega pogodbenega prava, ki zagotavljajo višjo raven varstva potrošnikov pri prodaji v drugih državah članicah.

Možnost 5 bi lahko podjetjem olajšala prodajo digitalnih vsebin v vsej EU in potrošnikom zagotovila zadovoljivo raven varstva potrošnikov, kar bi bilo v veliki meri odvisno od vsebine pravil vzorčne pogodbe, dogovorjene z zadevnim sektorjem, ter stopnje uporabe in sprejetosti znaka zaupanja s strani podjetij v EU. Potrošniki bi morda z večjim zaupanjem kupovali od tujih trgovcev, ki bi jim bil podeljen znak zaupanja EU. Vendar pa bi trgovci še vedno morali upoštevati prisilne določbe v državi običajnega prebivališča potrošnika, če te predvidevajo višjo raven varstva potrošnikov kot pravila vzorčne pogodbe, in bi torej še naprej lahko imeli stroške, povezane s pogodbenim pravom.

Glavni učinki predloga

Ocena učinka obravnava učinke obeh predlogov, tj. direktive o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin in direktive o nekaterih vidikih pogodb o spletni in drugi prodaji blaga na daljavo.

Oba predloga bosta za potrošnike in trgovce odpravila ovire za čezmejno spletno trgovino, povezane s pogodbenim pravom. Odprava teh ovir bi spodbudila čezmejno trgovino: ob odpravi ovir, povezanih s pogodbenim pravom, bi čezmejno spletno prodajo začelo ponujati še dodatnih 122 000 podjetij. Izvoz znotraj EU bi se povečal za približno eno milijardo EUR. Povečanje konkurence pri spletni trgovini na drobno bi povzročilo znižanje maloprodajnih cen v vseh državah članicah, ki bi v povprečju na ravni EU znašalo –0,25 %. Posledica tega znižanja cen in večjega zaupanja potrošnikov zaradi enotnih pravic v EU bi bilo večje povpraševanje potrošnikov. Potrošnja gospodinjstev, ki odraža blaginjo potrošnikov, bi se

povečala v vseh državah članicah, in sicer na ravni EU v povprečju za +0,23 %, kar ustreza približno 18 milijardam EUR. Prek spleta bi čez mejo začelo kupovati od 7,8 do 13 milijonov dodatnih potrošnikov. Povečal bi se tudi povprečni letni znesek nakupov na čezmejnega kupca, in sicer za 40 EUR. To povečanje ponudbe in povpraševanja bi neposredno vplivalo na glavne makroekonomske spremenljivke v vsaki državi članici in v EU kot celoti. Na splošno naj bi po pričakovanjih realni BDP EU pridobil približno 4 milijarde na leto.

Koga predlog zadeva in kako

Za podjetja bo uskladitev z novo direktivo povezana s stroški, vendar bodo na koncu prevladale koristi, ki jih bodo prinesla popolnoma usklajena pravila za izvoz blaga in digitalnih vsebin po vsej EU. MSP ne bodo izvzeta iz nove zakonodaje: izvzetje bi zmanjšalo zaupanje potrošnikov pri nakupovanju pri njih. Ni upravičeno, da bi potrošniki pri nakupih od MSP uživali manjše varstvo kot pri nakupih od večjih dobaviteljev. Izvzetje bi ogrozilo tudi koristi, ki za MSP izhajajo iz enega samega sklopa pravil, ki se uporablja po vsej EU. Nasprotno, pobuda bo koristila zlasti MSP, ki jih bolj prizadenejo stroški prilagajanja pogodb prisilnim določbam drugih držav članic in so pogosteje omejena na domači trg kot njihovi večji konkurenti. Čezmejna trgovina je zanje pomemben način izkoriščanja prednosti ekonomije obsega. MSP imajo težave pri iskanju strank. S tem se je lažje spopadati v spletnem okolju, saj so stroški pri spletni prodaji nižji kot pri nespletni.

• **Temeljne pravice**

Predlog o dobavi digitalnih vsebin bo pozitivno vplival na številne pravice, zaščitene z Listino EU o temeljnih pravicah, zlasti na člen 38 o varstvu potrošnikov in člen 16 o svobodi gospodarske pobude.

Ciljno usmerjeni sklop popolnoma usklajenih pravil za digitalne vsebine bo uresničil cilj člena 38 Listine o temeljnih pravicah, tako da bo okrepil varstvo potrošnikov v vsej EU, saj bo potrošnikom EU zagotovil jasne in specifične pravice pri nakupu ali pridobitvi dostopa do digitalnih vsebin v domači državi ali v drugih državah članicah.

Sklop popolnoma usklajenih pravil o ključnih vidikih dobave digitalnih vsebin bo prav tako prispeval k doseganju cilja člena 16, saj se bo podjetjem olajšala prodaja digitalnih vsebin v EU tako v domači državi kot čezmejno. Njihove možnosti, da razširijo svoje poslovanje, bodo zato okrepljene.

Nenazadnje bodo jasne pravice pogodbenega prava prispevale k uresničevanju cilja člena 47 (pravica do učinkovitega pravnega sredstva), saj bodo povečale možnost uveljavljanja pravice do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem. Nova pravila bi morala pojasniti, katera pravna sredstva so na voljo v primeru sporov.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog ne bo imel proračunskih posledic.

5. DRUGI ELEMENTI

• **Načrti za izvedbo ter ureditve spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Države članice bodo morale Komisiji poslati ukrepe za prenos direktive o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin. Ti ukrepi bodo vključevali tudi besedilo zakonodaje, ki so jo sprejele države članice. Komisija bo spremljala te ukrepe, da se zagotovi njihova skladnost z direktivo.

Komisija bo začela spremljanje in ocenjevanje, da bi ocenila učinkovitost doseganja ciljev direktive. Rezultati ocenjevanja bodo vključeni v postopek pregleda, ki ga je treba izvesti 5 let po začetku veljavnosti direktive in ki bo preverjal njeno učinkovitost.

- **Obrazložitevni dokumenti**

Države članice so se v skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitevni dokumentih zavezale, da bodo uradnemu obvestilu o ukrepih za prenos v upravičenih primerih priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Šteje se, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Predlog vsebuje 20 členov.

Člen 1 določa predmet urejanja direktive, ki je popolna uskladitev sklopa ključnih pravil glede pogodb o dobavi digitalnih vsebin. Pojasnjuje, da direktiva vsebuje pravila glede skladnosti digitalnih vsebin, pravna sredstva, ki so na voljo potrošnikom v primeru neskladnosti digitalnih vsebin s pogodbo, ter nekatere vidike, ki se nanašajo na pravico do odpovedi dolgoročnih pogodb in spremembe digitalnih vsebin.

V členu 2 je naveden niz opredelitev pojmov, uporabljenih v direktivi. Nekatere opredelitve izhajajo iz veljavnega pravnega reda, kot na primer opredelitev potrošnika iz predloga uredbe o skupnem evropskem prodajnem pravu. Druge opredelitve odražajo specifičnost digitalnih vsebin ter hitri tehnološki in trgovinski razvoj. Na primer, opredelitev digitalnih vsebin je namenoma široka in zajema vse vrste digitalnih vsebin, tudi na primer filme, ki se prenašajo ali pretakajo s spleta, shranjevanje v oblaku, družbene medije ali datoteke vizualnega modeliranja za tiskanje v tehniki 3D, da bi bila prilagojena prihodnosti ter da bi preprečila izkrivljanje konkurence in ustvarila enake konkurenčne pogoje.

Člen 3 glede na predmet urejanja določa osebno in materialno področje uporabe direktive. Direktiva zajema le transakcije med podjetji in potrošniki. Težave v odnosih med podjetji (B2B) v zvezi s pogodbenim pravom, zlasti v zvezi s specifičnimi potrebami MSP, so upoštevane v strategiji za enotni digitalni trg, njihova analiza pa bo izvedena v okviru drugih ukrepov, napovedanih v strategiji. Direktiva zajema dobavo vseh vrst digitalnih vsebin. Prav tako zajema digitalne vsebine, dobavljene ne le za denarno plačilo, pač pa tudi v zameno za (osebne in druge) podatke, ki jih zagotovijo potrošniki, razen če so bili podatki zbrani izključno zaradi izpolnjevanja zakonskih zahtev. Direktiva ne zajema storitev, pri katerih je znatni dejavnik človeško posredovanje, ali pogodb, ki urejajo posebne sektorske storitve, kot so zdravstveno varstvo, igre na srečo ali finančne storitve. Člen 3 tudi pojasnjuje, da ima v primeru konflikta med direktivo in drugim aktom EU prednost drugi akt EU. Zlasti pojasnjuje, da direktiva ne posega v predpise o varstvu podatkov. Pojasnjuje tudi, da direktiva ne vpliva na nacionalno zakonodajo, če je direktiva ne ureja, kot so nacionalna pravila, ki določajo obveznosti potrošnika do dobavitelja digitalnih vsebin ali ki urejajo opredelitev, sestavljanje ali veljavnost pogodb.

Člen 4 direktive določa, da gre za direktivo o popolni uskladitvi. Državam članicam na področju uporabe direktive preprečuje sprejemanje ali ohranjanje predpisov, ki ne bi dosegali zahtev direktive ali bi jih presegali. Člen 4 v povezavi s členom 1 tudi določa, da lahko na drugih področjih, ki niso vključena v področje uporabe te direktive, države članice same predvidijo nacionalne rešitve.

Člen 5 pojasnjuje način in čas dobave digitalnih vsebin. Digitalne vsebine morajo biti dobavljene potrošniku ali tretji osebi, ki upravlja fizično ali virtualno platformo, ki omogoča

obdelavo digitalnih vsebin, dostop do njih ali njihov prenos končnemu potrošniku, in s katero je potrošnik v pogodbenem razmerju. Kot privzeto velja, da morajo biti digitalne vsebine dobavljene takoj, razen če se pogodbenici ne dogovorita drugače.

Člen 6 vsebuje mešana merila za pogodbeno in zakonsko skladnost, ki se uporabljajo za ocenjevanje kakovosti digitalnih vsebin. Digitalne vsebine morajo biti predvsem skladne s tem, kar je obljubljeno v pogodbi. V odsotnosti takih izrecnih meril je treba skladnost digitalnih vsebin presojati na podlagi objektivnega merila, kar pomeni, da morajo ustrezati namenu, za katerega bi se praviloma uporabljale digitalne vsebine z enakim opisom. Člen 6 pojasnjuje tudi, da morajo biti v primeru dobave digitalnih vsebin v določenem obdobju digitalne vsebine skladne s pogodbo ves čas veljavnosti pogodbe in da mora biti različica digitalnih vsebin, ki je dobavljena potrošniku, najnovejša različica, ki je na voljo v času sklenitve pogodbe.

Člen 7 pojasnjuje, da bi morala biti neskladnost digitalnih vsebin, ki je posledica nepravilne integracije v potrošnikovo strojno in programsko opremo, enakovredna neskladnosti samih digitalnih vsebin, če so razlogi za nepravilno integracijo na strani dobavitelja.

Člen 8 vsebuje dodatno zahtevo o skladnosti, ki določa, da digitalnih vsebin ne smejo bremeniti pravice tretjih oseb, vključno s tistimi na podlagi intelektualne lastnine.

Člen 9 dokazno breme glede neobstoja neskladnosti nalaga dobavitelju, razen če potrošnikovo digitalno okolje ni združljivo z digitalnimi vsebinami. To obrnjeno dokazno breme ni časovno omejeno, saj digitalne vsebine niso obrabljive. Člen 9 določa, da mora potrošnik sodelovati z dobaviteljem, da dobavitelju omogoči preverjanje potrošnikovega digitalnega okolja. Obveznost sodelovanja je omejena na najmanj moteča sredstva, ki so tehnično na voljo dobavitelju.

Člen 10 navaja primere odgovornosti dobavitelja v razmerju do potrošnika, in sicer, če digitalne vsebine niso skladne s pogodbo ali če dobavitelj sploh ni dobavil digitalnih vsebin. Glede na to, da se digitalne vsebine lahko dobavljajo v določenem obdobju, bi moral biti dobavitelj odgovoren tudi za kakršno koli neskladnost, ki se pojavi v tem obdobju.

Člen 11 potrošniku daje pravico, da takoj odstopi od pogodbe, če dobavitelj sploh ni dobavil digitalnih vsebin, kot je določeno v členu 5.

Člen 12 našteva pravna sredstva, ki so na voljo potrošniku v primeru kakršne koli nezagotovitve dobave ali neskladnosti digitalnih vsebin. V prvi fazi je potrošnik upravičen do odprave neskladnosti digitalnih vsebin v razumnem času, brez znatnih nevšečnosti in brez kakršnih koli stroškov. V drugi fazi je potrošnik upravičen do znižanja kupnine ali odstopa od pogodbe, če je neskladnost povezana z glavnimi zmogljivostnimi lastnostmi.

Člen 13 podrobno opisuje posledice odstopa od pogodbe zaradi neskladnosti digitalnih vsebin. Med drugim določa, da mora dobavitelj vrniti kupnino, v primeru protistoritve v obliki podatkov pa se mora vzdržati uporabe teh podatkov in vseh drugih informacij, ki mu jih je posredoval potrošnik v zameno za digitalne vsebine. Prav tako pojasnjuje, da se mora po odstopu od pogodbe tudi potrošnik vzdržati nadaljnje uporabe digitalnih vsebin.

Člen 14 določa pravico do odškodnine, omejeno na primere, ko je bila povzročena škoda na digitalnih vsebinah in strojni opremi potrošnika. Vendar določa, da morajo države članice določiti podrobne pogoje za izvajanje pravice do odškodnine.

V členu 15 so naštetí pogoji, kot so predhodna privolitev in predhodna obvestitev potrošnika ali pravica potrošnika do odpovedi pogodbe, pod katerimi lahko dobavitelj spremeni pogodbo o dobavi digitalnih vsebin glede glavnih zmogljivostnih lastnosti.

Člen 16 določa pogoje, pod katerimi ima potrošnik pravico do odpovedi pogodbe, sklenjene za nedoločen čas ali za obdobje, daljše od 12 mesecev, in tako lahko zamenja ponudnika. Na primer, potrošnik obvesti dobavitelja 14 dni pred začetkom veljavnosti odpovedi. Tudi člen 16 določa posledice odpovedi dolgoročne pogodbe. Med drugim določa, da se mora dobavitelj vzdržati uporabe podatkov in vseh drugih informacij, ki mu jih je posredoval potrošnik v zameno za digitalne vsebine.

Člen 17 določa, da ima dobavitelj regresno pravico v primeru dejanja ali opustitve dejanja s strani osebe v prejšnjih členih verige transakcij, ki je povzročila odgovornost dobavitelja za neskladnost ali nezagotovitev dobave potrošniku. Način za uveljavljanje te pravice bo urejalo nacionalno pravo držav članic.

Člen 18 države članice obvezuje, da zagotovijo obstoj ustreznih in učinkovitih sredstev za zagotavljanje skladnosti s to direktivo.

Člen 19 vsebuje klavzulo o prisilni naravi potrošniškega pogodbenega prava, in sicer določa, da je vsakršno odstopanje od zahtev iz te direktive v škodo potrošnika nezavezujoče za potrošnika.

Člen 20 določa spremembe druge zakonodaje EU. Spreminja Direktivo 1999/44/ES v izogib prekrivanju obeh instrumentov. Člen 20 dodaja tudi sklicevanje na to direktivo v Prilogi k Uredbi (ES) št. 2006/2004, da se olajša čezmejno sodelovanje pri izvrševanju te direktive. Dodaja tudi sklicevanje na to direktivo v Prilogi I k Direktivi 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁷, da se zagotovi varstvo skupnih interesov potrošnikov, določenih v tej direktivi.

Člen 21 določa rok za prenos v zakonodajo držav članic.

Člen 22 določa obveznost Komisije, da pregleda uporabo te direktive najpozneje 5 let po začetku njene veljavnosti.

Člen 23 določa datum začetka veljavnosti direktive.

Člen 24 določa naslovnike direktive.

²⁷

OL L 110, 1.5.2009, str. 30.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o nekaterih vidikih pogodb o dobavi digitalnih vsebin

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²⁸,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Potencial rasti elektronskega poslovanja še ni v celoti izkoriščen. Strategija za enotni digitalni trg za Evropo²⁹ na celosten način obravnava glavne ovire za razvoj čezmejnega elektronskega poslovanja v Uniji z namenom, da se izkoristi ta potencial. Za krepitev digitalnega gospodarstva Unije in spodbujanje splošne rasti je potrošnikom treba zagotoviti boljši dostop do digitalnih vsebin, podjetjem pa olajšati dobavo digitalnih vsebin.
- (2) Za vzpostavitev pravega enotnega digitalnega trga je potrebna uskladitev nekaterih vidikov pogodb o dobavi digitalnih vsebin, pri čemer predstavlja osnovo visoka raven varstva potrošnikov.
- (3) Različne nacionalne prisilne določbe potrošniškega pogodbenega prava in pomanjkanja jasnih pravil pogodbenega prava so med ključnimi ovirami, ki otežujejo razvoj dobave digitalnih vsebin, saj na ravni Unije obstaja zelo malo prilagojenih pravil. Podjetja se soočajo z dodatnimi stroški, ki izhajajo iz razlik v nacionalnih prisilnih določbah potrošniškega pogodbenega prava in pravne negotovosti pri čezmejni prodaji digitalnih vsebin. Podjetja imajo stroške tudi s prilagajanjem svojih pogodb posebnim prisilnim določbam o dobavi digitalnih vsebin, ki že nastajajo v več državah članicah in povzročajo razlike glede področja uporabe in vsebine med posebnimi nacionalnimi pravili, ki urejajo te pogodbe. V tistih državah članicah, kjer še ne obstajajo posebna pravila o dobavi digitalnih vsebin, se trgovci, ki so pripravljeni prodajati čezmejno, soočajo z negotovostjo, saj pogosto ne vedo, kateri predpisi veljajo za digitalne vsebine v državi članici, v katero želijo izvažati, ne poznajo vsebine teh predpisov in ne vedo, ali so obvezni.
- (4) Potrošniki ne zaupajo v čezmejno nakupovanje, zlasti spletno. Eden glavnih dejavnikov za to pomanjkanje zaupanja je negotovost o njihovih ključnih pogodbenih

²⁸

UL C , , str. .

²⁹

COM(2015) 192 final.

pravicah ter pomanjkanje jasnega pogodbenega okvira za digitalne vsebine. Številni potrošniki digitalnih vsebin se soočajo s težavami, povezanimi s kakovostjo digitalnih vsebin ali dostopom do njih. Na primer, prejmejo napačne ali nedelujoče digitalne vsebine, ali pa ne morejo dostopati do zadevnih digitalnih vsebin. Posledično potrošniki utrpijo finančno in nefinančno škodo.

- (5) Da bi te težave odpravili, bi tako podjetja kot tudi potrošniki morali imeti možnost, da se oprejo na popolnoma usklajena pravila o dobavi digitalnih vsebin, ki določajo pogodbene pravice po vsej Uniji, ki so bistvenega pomena za to vrsto transakcij.
- (6) Popolna uskladitev pravil potrošniškega pogodbenega prava v vseh državah članicah bo podjetjem olajšala ponujanje digitalnih vsebin prek meja. Imeli bodo stabilno okolje pogodbenega prava za spletno prodajo in drugo prodajo na daljavo v druge države članice. Popolnoma usklajena pravila, specifična za digitalne vsebine po vsej EU, bodo odpravila zapletenost, ki izhaja iz različnih nacionalnih predpisov, ki trenutno veljajo za pogodbe o dobavi digitalnih vsebin. Prav tako bodo preprečila pravno razdrobljenost, ki bi sicer nastala zaradi novih nacionalnih zakonodaj, ki urejajo posebej digitalne vsebine.
- (7) Potrošniki bodo imeli koristi od popolnoma usklajenih pravic glede digitalnih vsebin na visoki ravni varstva. Imeli bodo jasne pravice pri prejemu digitalnih vsebin ali dostopanju do njih kjer koli v EU. To bo povečalo njihovo zaupanje v nakup digitalnih vsebin. Prispevalo bo tudi k zmanjšanju škode, ki jo trenutno trpijo potrošniki, saj bo obstajal sklop jasnih pravic, ki jim bo omogočal reševanje problemov, s katerimi se srečujejo v zvezi z digitalnimi vsebinami.
- (8) Ta direktiva bi morala v celoti uskladiti sklop ključnih pravil, ki še niso urejena na ravni Unije. Zato bi morala vključevati pravila o skladnosti digitalnih vsebin, pravna sredstva, ki so na voljo potrošnikom v primeru neskladnosti digitalnih vsebin s pogodbo, in nekatere načine za uveljavljanje teh pravnih sredstev. Ta direktiva bi morala tudi uskladiti nekatere vidike v zvezi s pravico do odpovedi dolgoročne pogodbe in nekatere vidike v zvezi s spremembami digitalnih vsebin.
- (9) Direktiva s popolno uskladitvijo vseh zahtev, povezanih z vprašanji, ki jih ureja, državam članicam na področju uporabe direktive preprečuje določitev kakršnih koli dodatnih formalnih ali vsebinskih zahtev, kot je obdobje, v katerem mora neskladnost postati očitna, obveznost potrošnika, da dobavitelja o neskladnosti obvesti v določenem roku, ali obveznost potrošnika, da plača za uporabo digitalnih vsebin do trenutka odstopa od pogodbe zaradi neskladnosti digitalnih vsebin s pogodbo.
- (10) Direktiva ne bi smela vplivati na nacionalno zakonodajo glede tem, ki jih direktiva ne ureja, na primer na nacionalna pravila, ki določajo obveznosti potrošnika do dobavitelja digitalnih vsebin ali urejajo opredelitev, sestavljanje in veljavnost pogodb ali zakonitost vsebin. Države članice bi morale tudi imeti možnost še naprej prosto določati pravila o podrobnih pogojih za uveljavljanje pravic, kot je pravica do odškodnine, če jih direktiva ne zajema, ali pravila, ki določajo posledice odstopa od pogodbe, ki se uporabljajo poleg pravil o vračilu, ki jih ureja ta direktiva.
- (11) Direktiva bi morala obravnavati težave v različnih kategorijah digitalnih vsebin in njihove dobave. Zaradi hitrega tehnološkega razvoja in za ohranjanje trajnostni pojma digitalnih vsebin bi ta pojem, kot je uporabljen v tej direktivi, moral biti širši kot v Direktivi 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁰. Zlasti bi moral vključevati storitve, ki omogočajo ustvarjanje, obdelavo ali hrambo podatkov. Čeprav obstajajo

30

UL L 304, 22.11.2011, str. 64.

številni načini dobave digitalnih vsebin, kot je prenos na trajnem nosilcu podatkov, prenos s strani potrošnikov na njihove naprave, pretakanje s spleta, omogočanje dostopa do pomnilniških zmogljivosti digitalnih vsebin ali dostop do uporabe družbenih medijev, bi se morala ta direktiva uporabljati za vse digitalne vsebine, ne glede na medij, uporabljen za njihov prenos. Razlikovanje med različnimi kategorijami na tem tehnološko hitro spreminjajočem se trgu ni zaželeno, saj bi se bilo praktično nemogoče izogniti diskriminaciji med dobavitelji. Zagotoviti bi bilo treba enake konkurenčne pogoje za dobavitelje različnih kategorij digitalnih vsebin. Vendar se ta direktiva ne bi smela uporabljati za digitalne vsebine, ki so vgrajene v blago na način, da delujejo kot sestavni del blaga in so njihove funkcije podrejene glavnim funkcionalnostim blaga.

- (12) Da bi izpolnili pričakovanja potrošnikov in zagotovili jasen in enostaven pravni okvir za dobavitelje digitalnih vsebin na trajnem nosilcu podatkov, bi se v zvezi z zahtevami o skladnosti in pravnimi sredstvi, ki so na voljo potrošnikom v primeru neskladnosti, ta direktiva morala uporabljati za blago, kot so DVD-ji in CD-ji, ki vsebujejo digitalne vsebine na način, da je blago samo nosilec digitalnih vsebin. Ta direktiva bi se morala uporabljati za digitalne vsebine, dobavljene na trajnem nosilcu podatkov, ne glede na to, ali se prodajajo na daljavo ali z osebnim stikom, da bi se izognili razdrobljenosti med različnimi distribucijskimi kanali. Direktiva 2011/83 bi se morala še naprej uporabljati za to blago, vključno z obveznostmi v zvezi z dostavo blaga, pravnimi sredstvi v primeru, da blago ni dostavljeno, in naravo pogodbe, v skladu s katero je to blago dobavljeno. Ta direktiva prav tako ne posega v pravice distribucije, ki veljajo za to blago na podlagi avtorskega prava.
- (13) V digitalnem gospodarstvu udeleženci na trgu informacije o posameznikih pogosto in vedno bolj cenijo kot vrednost, primerljivo z denarjem. Digitalne vsebine se namesto proti plačilu kupnine pogosto dobavljajo za protistoritev, ki ni v denarni obliki, tj. z omogočanjem dostopa do osebnih podatkov ali drugih podatkov. Ti posebni poslovni modeli se v različnih oblikah uporabljajo v velikem delu trga. Uvedba razlikovanja glede na naravo protistoritve bi pomenila diskriminacijo med različnimi poslovnimi modeli; neupravičeno bi spodbudila podjetja k prehodu v smeri ponujanja digitalnih vsebin v zameno za podatke. Zagotoviti bi bilo treba enake konkurenčne pogoje. Poleg tega napake zmogljivostnih lastnosti digitalnih vsebin, dobavljenih v zameno za protistoritev, ki ni v denarni obliki, lahko vpliva na gospodarske interese potrošnikov. Zato uporaba pravil te direktive ne bi smela biti odvisna od tega, ali je bila za zadevne posebne digitalne vsebine plačana kupnina ali ne.
- (14) Kar zadeva digitalne vsebine, ki niso dobavljene proti plačilu kupnine, temveč v zameno za protistoritev, ki ni v denarni obliki, bi se morala ta direktiva uporabljati le za pogodbe, pri katerih dobavitelj zahteva in potrošnik aktivno zagotovi podatke, kot so ime, priimek in elektronski naslov ali fotografije, neposredno ali posredno dobavitelju, na primer s posamično registracijo ali na podlagi pogodbe, ki omogoča dostop do fotografij potrošnikov. Ta direktiva se ne bi smela uporabljati v primerih, ko dobavitelj zbira podatke, potrebne za delovanje digitalnih vsebin v skladu s pogodbo, na primer geografsko lokacijo, kadar je to potrebno za pravilno delovanje mobilne aplikacije, ali izključno zaradi izpolnjevanja zakonskih zahtev, na primer, kadar registracijo potrošnika zaradi varnosti in ugotavljanja istovetnosti zahteva veljavna zakonodaja. Ta direktiva se ne bi smela uporabljati tudi v primerih, ko dobavitelj zbira informacije, vključno z osebnimi podatki, kot je naslov IP, ali druge samodejno ustvarjene podatke, kot so podatki, ki se zbirajo in prenašajo s piškotki, brez aktivnega posredovanja potrošnika, tudi če potrošnik soglaša s piškotkom. Prav tako se ne bi

smela uporabljati v primerih, ko je potrošnik izpostavljen oglasnim sporočilom izključno z namenom pridobivanja dostopa do digitalnih vsebin.

- (15) Vsebine, ki jih ustvarijo potrošniki, bi bilo treba obravnavati enako kot katere koli druge digitalne vsebine, ki jih potrošnik zagotovi ali shrani v celotnem obdobju trajanja pogodbe, kot so glasbene in video datoteke, slike, igre ali aplikacije. Vsebine, ki jih ustvarijo potrošniki, obsegajo širok nabor primerov, med drugim digitalne slike, video in zvočne datoteke, bloge, debatne forume, besedilne oblike sodelovanja, objave, klepetalnice, tvite, dnevnike, poddaje, vsebine, ustvarjene na mobilnih napravah, vsebine, ustvarjene v okviru spletnih virtualnih okolij, ocene in zbirke povezav, ki se nanašajo na spletne vsebine.
- (16) Da se potrošnikom zagotovi enoten sklop pravic, podjetjem pa enake konkurenčne pogoje, bi morala biti potrošnikom na voljo enaka pravna sredstva za digitalne vsebine, ki niso skladne s pogodbo, ne glede na to, kako so bile vsebine ustvarjene. Zato bi se morala direktiva uporabljati za pogodbe o razvoju digitalnih vsebin, prilagojenih posebnim zahtevam potrošnikov, vključno s prilagojeno programsko opremo. Ta direktiva bi se morala uporabljati tudi za dobavo datotek vizualnega modeliranja, ki se uporabljajo za tiskanje v tehniki 3D. Vendar ta direktiva ne bi smela urejati blaga, pridobljenega z uporabo tehnologije tiskanja v tehniki 3D, ali škode, ki je bila povzročena na njem.
- (17) Digitalne vsebine so zelo pomembne v kontekstu interneta stvari. Vendar je primerno, da se posebna vprašanja glede odgovornosti v zvezi z internetom stvari, vključno z odgovornostjo za podatke in pogodbe stroj-stroj, obravnavajo ločeno.
- (18) Pogodbe lahko vključujejo splošne pogoje dobavitelja, ki jih morajo potrošniki sprejeti. Za nekatere digitalne vsebine ponudniki pogosto opisujejo storitve in merljive cilje storitve v sporazumu o ravni storitve. Ti sporazumi o ravni storitve so ponavadi priloženi glavni pogodbi in so pomemben sestavni del pogodbenega razmerja med dobaviteljem in potrošnikom. Morali bi biti zajeti v opredelitvi pogodbe v tej direktivi in bi torej morali biti usklajeni s pravili, določenimi v tej direktivi.
- (19) Ta direktiva bi se morala uporabljati le za tiste storitve, katerih glavni predmet je zagotavljanje digitalnih vsebin. Zato se direktiva ne bi smela uporabljati za storitve, ki jih dobavitelj opravlja osebno in pri katerih se digitalna sredstva uporabljajo samo za dostop ali dostavo, kot je prevajanje, ki ga nudi oseba, ali druge storitve strokovnega svetovanja, pri katerih je samo rezultat storitve potrošniku dostavljen z digitalnimi sredstvi.
- (20) Kadar v okviru pogodbe ali svežnja pogodb dobavitelj ponuja digitalne vsebine v kombinaciji z drugimi storitvami, kot so telekomunikacijske storitve ali blago, ki ne delujejo le kot nosilec digitalnih vsebin, bi se ta direktiva morala uporabljati samo za digitalne vsebine, ki so sestavni del takšnega svežnja. Druge elemente bi moralo urejati pravo, ki se uporablja.
- (21) Ta direktiva ne bi smela obravnavati avtorskih pravic in drugih vidikov dobave digitalnih vsebin v zvezi z intelektualno lastnino. Zato ne bi smela posegati v pravice in obveznosti v skladu z zakonodajo o avtorskih pravicah in drugo zakonodajo o intelektualni lastnini.
- (22) Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov urejata Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta³¹ in Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in

31

UL L 281, 23.11.1995, str. 31–50) [nadomestiti s Splošno uredbo o varstvu podatkov, ko bo sprejeta].

Sveta³², ki se v celoti uporabljata v okviru pogodb o dobavi digitalnih vsebin. Navedeni direktivi že določata pravni okvir na področju osebnih podatkov v Uniji. Izvajanje in uporabo te direktive bi bilo treba popolnoma uskladiti s tem pravnim okvirom.

- (23) Obstajajo različni načini, kako digitalne vsebine pridejo do potrošnikov. Primerno je določiti preprosta in jasna pravila glede načina in časa izvajanja glavne pogodbene obveznosti dobavitelja, tj. dobave digitalnih vsebin potrošniku. Glede na to, da dobavitelj načeloma ni odgovoren za dejanja ali opustitve internetnega ponudnika ali elektronske platforme, ki jo je potrošnik izbral za prejemanje digitalnih vsebin, bi morale zadostovati, če dobavitelj dobavi digitalne vsebine tej tretji osebi. Glede roka za dobavo bi bilo treba v skladu s tržno prakso in tehničnimi možnostmi digitalne vsebine dobaviti nemudoma, razen če se pogodbenici ne odločita za drugačen dogovor, da bi uredili druge načine dobave.
- (24) Za spodbujanje inovacij na enotnem digitalnem trgu in zaradi tehnološkega razvoja, ki se odraža v hitro spreminjajočih se značilnostih digitalnih vsebin, je upravičeno, da so digitalne vsebine predvsem v skladu s tem, kar je bilo dogovorjeno v pogodbi.
- (25) Kadar pogodba ne določa dovolj jasnih in preglednih meril za ugotavljanje skladnosti digitalnih vsebin s pogodbo, je treba določiti objektivna merila za skladnost, da se zagotovi, da potrošniki ne bodo prikrajšani za svoje pravice. V takih primerih bi bilo treba skladnost s pogodbo ocenjevati glede na namen, za katerega bi se digitalne vsebine z enakim opisom praviloma uporabljale.
- (26) Zaradi svoje narave morajo digitalne vsebine za pravilno delovanje delovati skupaj z drugo digitalno opremo; interoperabilnost bi zato morala biti vključena v merila za skladnost. Predvsem morajo delovati skupaj s strojno opremo, kar vključuje hitrost procesorja in lastnosti grafične kartice, ter programsko opremo, kar vključuje posebno različico operacijskega sistema ali poseben multimedijski predvajalnik. Pojem funkcionalnosti bi se moral nanašati na načine, na katere se digitalne vsebine lahko uporabljajo; nanašati bi se moral tudi na odsotnost ali prisotnost kakršnih koli tehničnih omejitev, kot so zaščita prek upravljanja z digitalnimi pravicami ali regijsko kodiranje.
- (27) Medtem ko storitve in tehnologije na podlagi podatkov prinašajo znatne koristi, ustvarjajo tudi nekatere pomanjkljivosti. Kot ugotavlja strategija za enotni digitalni trg, je visoka raven varnosti omrežij in informacij bistvenega pomena po vsej Evropski uniji za zagotovitev spoštovanja temeljnih pravic, kot je pravica do zasebnosti in osebnih podatkov, da se poveča zaupanje uporabnikov in okrepi njihovo zaupanje v digitalno gospodarstvo. Ko programska oprema postaja vsesplošno razširjena, poglobljena skrb postajajo lastnosti, kot so zanesljivost, varnost in prilagodljivost spreminjajočim se potrebam. Zato je čedalje bolj pomembno, da te storitve in tehnologije na podlagi podatkov zagotavljajo te lastnosti v sorazmerju z vlogo in funkcijo teh tehnologij. Zlasti kakovost v smislu varnosti in zanesljivosti postaja pomembno vprašanje za inovativne sestavljene storitve, ki se opirajo na povezovanje različnih sistemov na različnih področjih.
- (28) Pri uporabi določb te direktive bi morali dobavitelji uporabiti standarde, odprte tehnične specifikacije, dobre prakse in kodekse ravnanja, tudi v zvezi z obliko zapisa podatkov, ki se običajno uporablja za pridobivanje vsebin, ki jih ustvari uporabnik, ali katerih koli drugih vsebin, ki jih posreduje potrošnik, ne glede na to, ali so določeni na

32

³²
UL L 201, 31.7.2002, str. 37–47.

mednarodni ravni, evropski ravni ali ravni posebnega industrijskega sektorja. Komisija v zvezi s tem lahko razmisli o spodbujanju razvoja mednarodnih in evropskih standardov ter pripravi kodeksa ravnanja s strani trgovinskih združenj in drugih predstavniških organizacij, ki bi lahko podprli enotno izvajanje direktive.

- (29) V določenem obdobju so dobavljene različne vrste digitalnih vsebin. Na primer, potrošniki dostopajo do storitev v oblaku v določenem časovnem obdobju. Zato je pomembno zagotoviti, da so digitalne vsebine skladne s pogodbo ves čas veljavnosti pogodbe. Zaradi pogostih izboljšav digitalnih vsebin, zlasti s posodobitvami, bi poleg tega morala biti različica digitalnih vsebin, ki je dobavljena potrošniku, najnovejša razpoložljiva različica v času sklenitve pogodbe.
- (30) Za uspešno delovanje morajo biti digitalne vsebine pravilno integrirane v potrošnikovo strojno in programsko okolje. Če je neskladnost digitalnih vsebin s pogodbo posledica nepravilne integracije, bi se to moralo šteti kot neskladnost samih digitalnih vsebin s pogodbo, če so bile integrirane s strani dobavitelja ali pod njegovim nadzorom ali če jih je integriral potrošnik po dobaviteljevih navodilih za integracijo in je bila nepravilna integracija posledica pomanjkljivih navodil za integracijo. V takih primerih razlog za neskladnost izhaja s strani dobavitelja.
- (31) Skladnost bi morala zajemati stvarne in pravne napake. Pravice tretjih oseb lahko uporabnikom učinkovito preprečijo izkoriščanje digitalnih vsebin ali nekaterih njihovih lastnosti v skladu s pogodbo, če so pravice tretje osebe kršene in če ta tretja oseba upravičeno zahteva, da dobavitelj preneha kršiti te pravice in preneha ponujati zadevne digitalne vsebine. Pravne napake so še posebej pomembne za digitalne vsebine, ki so po svoji naravi predmet pravic intelektualne lastnine. Zato bi moral biti dobavitelj dolžen zagotoviti, da digitalnih vsebin ne bremeni nobena pravica tretje osebe, na primer zahtevkov glede avtorskih pravic v zvezi z digitalnimi vsebinami, ki potrošniku preprečuje izkoriščanje digitalnih vsebin v skladu s pogodbo.
- (32) Zaradi posebne narave digitalnih vsebin, njihove znatne kompleksnosti ter dobaviteljevega boljšega poznavanja in dostopa do strokovnega znanja, tehničnih informacij in visokotehnološke pomoči dobavitelj lažje pozna razloge za neskladnost digitalnih vsebin s pogodbo kot potrošnik. Dobavitelj tudi lažje presodi, ali je razlog za neskladnost s pogodbo nezdružljivost potrošnikovega digitalnega okolja s tehničnimi zahtevami za digitalne vsebine. Zato bi moral v primeru spora dobavitelj dokazati, da so digitalne vsebine skladne s pogodbo, razen če dobavitelj dokaže, da potrošnikovo digitalno okolje ni združljivo z digitalnimi vsebinami. Samo če dobavitelj dokaže, da potrošnikovo digitalno okolje ni združljivo z interoperabilnostnimi in drugimi tehničnimi zahtevami, bi moral potrošnik dokazati, da digitalne vsebine niso skladne s pogodbo.
- (33) Brez poseganja v temeljni pravici do varstva zasebnosti, vključno z zaupnostjo komunikacij, in varstva osebnih podatkov potrošnika bi moral potrošnik sodelovati z dobaviteljem, da bi dobavitelj lahko ugotovil potrošnikovo digitalno okolje z uporabo najmanj motečih sredstev, ki so obema pogodbenicama v danih okoliščinah na voljo. Pogosto se to lahko izvede na primer tako, da se dobavitelju posredujejo samodejno ustvarjena poročila o incidentih ali podatki o potrošnikovi internetni povezavi. Samo v izjemnih in ustrezno utemeljenih okoliščinah, če z najboljšo uporabo vseh drugih sredstev ni nobene druge možnosti, se to lahko izvede tudi z omogočanjem virtualnega dostopa do potrošnikovega digitalnega okolja. Kadar pa potrošnik ne sodeluje z dobaviteljem, bi moral potrošnik dokazati, da digitalne vsebine niso skladne s pogodbo.

- (34) Dobavitelj bi moral biti odgovoren potrošniku za neskladnost s pogodbo in za kakršno koli nezagotovitev dobave digitalnih vsebin. Poleg tega je glede na to, da se digitalne vsebine lahko dobavljajo v določenem obdobju, upravičeno, da bi moral biti dobavitelj odgovoren za kakršno koli neskladnost, ki se pojavi v tem obdobju.
- (35) Če dobavitelj ne dobavi digitalnih vsebin potrošniku v skladu s pogodbo, je to resna kršitev glavne pogodbene obveznosti dobavitelja, zaradi česar bi moral imeti potrošnik možnost takojšnjega odstopa od pogodbe. Kadar je dobavitelj digitalne vsebine prvotno dobavil, bi bilo treba motnje pri dobavi, zaradi katerih digitalne vsebine niso na voljo ali dostopne potrošniku v krajšem časovnem obdobju, obravnavati kot neskladnost s pogodbo, ne pa nezagotovitev dobave. Zlasti bi tudi zahteva za ustrezno neprekinjenost digitalnih vsebin morala zajemati več kot zanemarljive kratkotrajne motnje dobave.
- (36) V primeru neskladnosti s pogodbo bi morali biti potrošniki najprej upravičeni do odprave neskladnosti digitalnih vsebin s pogodbo. Glede na tehnične značilnosti digitalnih vsebin lahko dobavitelj izbere poseben način za odpravo neskladnosti digitalnih vsebin s pogodbo, na primer z izdajo posodobitev ali zahtevo potrošniku, naj dostopa do nove kopije digitalnih vsebin. Zaradi raznolikosti digitalnih vsebin ni primerno določiti natančnih rokov za uveljavljanje pravic ali izpolnjevanje obveznosti v zvezi z digitalnimi vsebinami. Takšni roki morda ne bi zajeli te raznolikosti in bi bili bodisi prekratki bodisi predolgi, odvisno od posameznega primera. Zato je bolj primerno sklicevanje na razumne roke. Digitalne vsebine bi bilo treba uskladiti s pogodbo v razumnem času in brez kakršnih koli stroškov; zlasti potrošnik ne sme nositi nobenih stroškov, povezanih z razvojem posodobitve digitalnih vsebin.
- (37) Kot drugi korak bi moral imeti potrošnik pravico do znižanja kupnine ali odstopa od pogodbe. Pravica potrošnika, da odstopi od pogodbe, bi morala biti omejena na primere, ko na primer ni mogoče vzpostaviti skladnosti digitalnih vsebin in neskladnost poslabšuje glavne zmogljivostne lastnosti digitalnih vsebin. Če potrošnik odstopi od pogodbe, bi moral dobavitelj vrniti kupnino, ki jo je potrošnik plačal, ali, če digitalne vsebine niso dobavljene proti plačilu kupnine, temveč za dostop do podatkov, ki jih posreduje potrošnik, bi se moral dobavitelj vzdržati njihove uporabe, posredovanja podatkov tretjim osebam ali omogočanju dostopa do njih tretjim osebam po prenehanju pogodbe. Izpolnjevanje obveznosti neuporabe podatkov bi moralo pomeniti, da bi moral dobavitelj v primeru, ko protistoritev vključuje osebne podatke, sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s pravili o varstvu podatkov, tako da podatke izbriše ali jih pretvori v anonimne, tako da potrošnika ni mogoče prepoznati z uporabo kakršnega koli sredstva, za katero se razumno pričakuje, da ga bo uporabil dobavitelj ali katera koli druga oseba. Brez poseganja v obveznosti upravljavca v skladu z Direktivo 95/46/ES dobavitelj ne bi smel imeti obveznosti, da sprejme kakršne koli nadaljnje ukrepe v zvezi s podatki, ki jih je dobavitelj zakonito posredoval tretjim osebam v času trajanja pogodbe o dobavi digitalnih vsebin.
- (38) Po prenehanju pogodbe dobavitelj tudi ne bi smel uporabljati vsebin, ki jih je ustvaril potrošnik. Vendar pa je v primerih, ko je določene vsebine ustvaril več kot en potrošnik, dobavitelj upravičen še naprej uporabljati vsebine, ki jih je ustvaril potrošnik, kadar jih uporabljajo ti drugi potrošniki.
- (39) Da se potrošniku zagotovi uživanje učinkovitega varstva v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe, bi moral dobavitelj potrošniku omogočiti, da pridobi vse podatke, ki jih je potrošnik naložil ali ustvaril z uporabo digitalnih vsebin ali ki so nastali pri uporabi digitalnih vsebin s strani potrošnika. To obveznost bi bilo treba razširiti na podatke, ki

jih je ponudnik dolžan hraniti v okviru pogodbe za dobavo digitalnih vsebin, in podatke, ki jih je dobavitelj dejansko shranil v zvezi s pogodbo.

- (40) Kadar po odstopu od pogodbe zaradi neskladnosti s pogodbo dobavitelj potrošniku zagotovi tehnična sredstva za pridobivanje podatkov, bi moral imeti potrošnik pravico, da pridobi podatke brez kakršnih koli stroškov, na primer stroškov zaradi uporabe oblike podatkov, ki se običajno uporablja, z izjemo stroškov, ki nastanejo v potrošnikovem lastnem digitalnem okolju, vključno s stroški omrežne povezave, saj niso posebej povezani s pridobitvijo podatkov.
- (41) V primeru odstopa od pogodbe se od potrošnika ne sme zahtevati plačila za uporabo digitalnih vsebin, ki niso skladne s pogodbo, saj bi bil potrošnik tako prikrajšan za dejansko varstvo.
- (42) Glede na to, da je treba doseči ravnovesje med legitimnimi interesi potrošnikov in dobaviteljev, če digitalne vsebine, ki so zagotovljene v določenem obdobju proti plačilu kupnine, sprožijo pravico do odstopa od pogodbe, bi moral imeti potrošnik pravico, da odstopi le od tistega dela pogodbe, ki ustreza času, ko digitalne vsebine niso bile skladne s pogodbo. Če pa so digitalne vsebine zagotovljene v zameno za protistoritev, ki ni v denarni obliki, delni odstop ni izvedljiv, ker je protistoritev, ki ni v denarni obliki, nemogoče sorazmerno razporediti.
- (43) Digitalne vsebine zaradi svoje narave pri uporabi niso obrabljive ter so pogosto dobavljene v določenem obdobju in ne v obliki enkratne dobave. Zato je utemeljeno, da se ne določi obdobje, v katerem bi moral biti dobavitelj odgovoren za kakršno koli neskladnost s pogodbo, ki obstaja v času dobave digitalnih vsebin. Zato bi se morale države članice vzdržati ohranjanja ali uvedbe takega obdobja. Države članice bi morale imeti možnost, da se oprejo na nacionalne zastaralne roke, da se zagotovi pravna varnost v zvezi z zahtevki na podlagi neskladnosti digitalnih vsebin.
- (44) Načelo odškodninske odgovornosti dobavitelja je pomemben sestavni del pogodb o dobavi digitalnih vsebin. Da bi povečali zaupanje potrošnikov v digitalne vsebine, bi bilo to načelo treba urediti na ravni Unije, da se zagotovi, da potrošniki ne bi utrpeli škode, če digitalne vsebine, ki niso skladne s pogodbo, poškodujejo njihovo strojno ali programsko opremo. Zato bi morali biti potrošniki upravičeni do nadomestila za škodo, povzročeno na potrošnikovem digitalnem okolju zaradi neskladnosti s pogodbo ali nezagotovitve dobave digitalnih vsebin. Vendar bi države članice morale določiti podrobne pogoje za uveljavljanje pravice do odškodnine, pri čemer je treba upoštevati, da popusti na ceno prihodnjih dobav digitalnih vsebin, zlasti če jih dobavitelji ponudijo kot izključno nadomestilo za izgube, potrošnika ne postavljajo vedno v največji možni meri v položaj, v katerem bi potrošnik bil, če bi bile digitalne vsebine ustrezno dobavljene in skladne s pogodbo.
- (45) Zaradi tehnoloških ali drugih razlogov je lahko dobavitelj primoran spremeniti značilnosti digitalnih vsebin, dobavljenih v določenem obdobju. Te spremembe so pogosto v korist potrošnika, saj izboljšujejo digitalne vsebine. Zato lahko pogodbenici v pogodbo vključita ustrezne klavzule, ki dobavitelju omogočajo izvedbo sprememb. Kadar pa takšne spremembe negativno vplivajo na koristi, ki jih ima potrošnik zaradi glavnih zmogljivostnih lastnosti digitalnih vsebin, lahko porušijo ravnotežje pogodbe ali vrsto storitve po pogodbi do te mere, da potrošnik take pogodbe morda sploh ne bi sklenil. Zato bi morale biti v takšnih primerih te spremembe predmet določenih pogojev.

- (46) Konkurenca je pomemben element dobrega delovanja enotnega digitalnega trga. Da bi spodbudili takšno konkurenco, bi bilo potrošnikom treba omogočiti, da se odzovejo na konkurenčne ponudbe in zamenjajo dobavitelja. Da bi to delovalo v praksi, jih pri tem ne bi smele ovirati pravne, tehnične ali praktične ovire, vključno s pogodbenimi pogoji ali pomanjkanjem načina za pridobivanje vseh podatkov, ki jih je potrošnik naložil ali ustvaril z uporabo digitalnih vsebin ali ki so nastali pri potrošnikovi uporabi digitalnih vsebin. Vendar je prav tako pomembno, da se zaščitijo obstoječe naložbe in zaupanje v sklenjene pogodbe. Zato bi morali imeti potrošniki pravico do odpovedi dolgoročnih pogodb pod določenimi uravnoteženimi pogoji. To ne onemogoča sklepanja potrošniških pogodb za daljša pogodbeni obdobja. Vendar bi potrošnik moral imeti pravico do odpovedi kakršnega koli pogodbenega razmerja, ki skupaj traja dlje od 12 mesecev. Da se prepreči kakršno koli izogibanje tej pravici, bi morala zajemati vse pogodbe, ki potrošnika vežejo za več kot 12 mesecev, ne glede na to, ali gre za pogodbo za nedoločen čas ali pogodbo, ki se podaljša samodejno ali po naknadnem dogovoru med pogodbenicama.
- (47) Razlog za to, da so končne digitalne vsebine, kot so bile dostavljene potrošniku, neskladne s pogodbo, je pogosto povezan z eno od transakcij v verigi, od prvotnega oblikovalca do končnega dobavitelja. Medtem ko bi moral biti končni dobavitelj odgovoren potrošniku v primeru neskladnosti s pogodbo med tema dvema pogodbenicama, je pomembno zagotoviti, da ima dobavitelj ustrezne pravice v razmerju do različnih členov verige transakcij, da bi lahko pokrili svoje odgovornosti do potrošnika. Vendar bi veljavno nacionalno pravo moralo opredeliti člene verige transakcij, proti katerim lahko nastopi končni dobavitelj, ter načine in pogoje takega ukrepanja.
- (48) Osebe ali organizacije, ki imajo po nacionalnem pravu pravni interes, da varujejo pogodbene pravice potrošnikov, bi morale imeti na voljo pravna sredstva za začetek postopka bodisi pred sodiščem bodisi pri upravnem organu, ki je pristojen za odločanje o pritožbah ali za začetek ustreznih pravnih postopkov.
- (49) Nobena določba te direktive ne bi smela posegati v uporabo pravil o mednarodnem zasebnem pravu, zlasti iz Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta³³ ter Uredbe (ES) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta³⁴.
- (50) Direktivo 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁵ bi bilo treba spremeniti, da bo odražala področje uporabe te direktive glede trajnih nosilcev podatkov, ki vsebujejo digitalne vsebine, če so uporabljeni izključno kot nosilec digitalnih vsebin potrošniku.
- (51) Uredbo (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta³⁶ bi bilo treba spremeniti, tako da bo v prilogi vključevala sklicevanje na to direktivo, da se olajša čezmejno sodelovanje pri izvrševanju te direktive.
- (52) Direktivo 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta³⁷ bi bilo treba spremeniti, tako da bo v prilogi vključevala sklicevanje na to direktivo, da se zagotovi varstvo skupnih interesov potrošnikov, določenih v tej direktivi.
- (53) Države članice so se v skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih³⁸ zavezale, da bodo uradnemu

33 UL L 177, 4.7.2008, str. 6–16.

34 UL L 351, 20.12.2012, str. 1.
UL L 171, 7.7.1999, str. 12.

36 UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

37 OL L 110, 1.5.2009, str. 30.

obvestilu o ukrepih za prenos v upravičenih primerih priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takšnih dokumentov v zvezi s to direktivo upravičena.

- (54) Ker ciljev te direktive, in sicer prispevati k delovanju notranjega trga z dosledno odpravo s pogodbenim pravom povezanih ovir za dobavo digitalnih vsebin, hkrati pa preprečiti pravno razdrobljenost, ni mogoče v zadostni meri doseči na ravni držav članic, temveč jih je zaradi zagotavljanja splošne skladnosti nacionalnih zakonodaj s pomočjo usklajenih določb pogodbenega prava, ki bi tudi olajšale usklajeno izvrševanje, lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Ta direktiva v skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ne presega tistega, kar je potrebno za izpolnjevanje navedenih ciljev.
- (55) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih vsebuje predvsem Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti členi 16, 38 in 47 Listine –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa nekatere zahteve glede pogodb o dobavi digitalnih vsebin potrošnikom, zlasti pravila glede skladnosti digitalnih vsebin s pogodbo, pravnih sredstev v primeru neskladnosti in načinov uveljavljanja teh pravnih sredstev ter glede sprememb in odpovedi takih pogodb.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „digitalna vsebina“ pomeni
 - (a) podatke, ki so proizvedeni in dobavljeni v digitalni obliki, na primer video in zvočne vsebine, aplikacije, digitalne igre in katero koli drugo programsko opremo,
 - (b) storitev, ki omogoča ustvarjanje, obdelavo ali hrambo podatkov v digitalni obliki, kadar zadevne podatke posreduje potrošnik, in
 - (c) storitev, ki omogoča izmenjavo podatkov in katero koli drugo obliko medsebojnega delovanja s podatki v digitalni obliki, ki jih posredujejo drugi uporabniki storitve;
2. „integracija“ pomeni povezovanje različnih elementov digitalnega okolja, tako da delujejo kot usklajena celota v skladu s svojim predvidenim namenom;
3. „dobavitelj“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ne glede na to, ali je v javni ali zasebni lasti, ki sama ali prek druge osebe, ki nastopa v njenem imenu ali po njenem naročilu, deluje za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo;

4. „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki v pogodbah, zajetih s to direktivo, deluje za namene, ki so zunaj njene trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
5. „odškodnina“ pomeni denarni znesek, do katerega so lahko upravičeni potrošniki kot nadomestilo za gospodarsko škodo, povzročeno na njihovem digitalnem okolju;
6. „kupnina“ pomeni denarni znesek, ki ga je treba plačati v zameno za dobavljene digitalne vsebine;
7. „pogodba“ pomeni dogovor, iz katerega izhajajo obveznosti ali drugi pravni učinki;
8. „digitalno okolje“ pomeni strojno opremo, digitalne vsebine in vse omrežne povezave v obsegu, ki je pod nadzorom uporabnika;
9. „interoperabilnost“ pomeni sposobnost digitalnih vsebin za opravljanje vseh svojih funkcij v medsebojnem delovanju s konkretnim digitalnim okoljem;
10. „dobava“ pomeni zagotavljanje dostopa do digitalnih vsebin ali zagotavljanje digitalnih vsebin;
11. „trajni nosilec podatkov“ pomeni vsak instrument, ki potrošniku ali dobavitelju omogoča, da njemu osebno namenjene informacije shrani tako, da so mu dostopne za prihodnje potrebe za obdobje, ki je ustrezno glede na namen informacij, in ki omogoča nespremenjeno reprodukcijo shranjenih informacij.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za kakršno koli pogodbo, ko dobavitelj potrošniku dobavi digitalne vsebine ali se k temu zaveže in je v zameno treba plačati kupnino ali pa potrošnik aktivno zagotovi protistoritev, ki ni v denarni obliki, ampak v obliki osebnih podatkov ali kakršnih koli drugih podatkov.
2. Direktiva se uporablja za kakršno koli pogodbo o dobavi digitalnih proizvodov, razvitih po potrošnikovih navodilih.
3. Z izjemo členov 5 in 11 se direktiva uporablja za vse trajne nosilce podatkov, ki vsebujejo digitalne vsebine, če je trajni nosilec podatkov uporabljen izključno kot nosilec digitalnih vsebin.
4. Direktiva se ne uporablja za digitalne vsebine, zagotovljene v zameno za protistoritev, ki ni v denarni obliki, v kolikor dobavitelj od potrošnika zahteva navedbo osebnih podatkov, obdelava katerih je nujno potrebna za izvajanje pogodbe ali za izpolnjevanje zakonskih zahtev, in jih dobavitelj ne obdeluje naprej na način, ki bi bil nezdržljiv s tem namenom. Prav tako se ne uporablja za kakršne koli druge podatke, ki jih dobavitelj zahteva od potrošnika z namenom zagotavljanja skladnosti digitalnih vsebin z določbami pogodbe ali izpolnjevanja zakonskih zahtev in dobavitelj teh podatkov ne uporablja za komercialne namene.
5. Direktiva se ne uporablja za pogodbe o:
 - (a) storitvah, pri katerih je ključni dejavnik človeško posredovanje s strani dobavitelja, pri čemer se digitalna oblika uporablja predvsem kot nosilec;
 - (b) elektronskih komunikacijskih storitvah, kakor so opredeljene v Direktivi 2002/21/ES;

- (c) zdravstvenem varstvu, kot je opredeljeno v točki (a) člena 3 Direktive 2011/24/EU;
 - (d) storitvah iger na srečo, kar pomeni storitve, ki vključujejo denarno vplačilo pri igrah na srečo, vključno s tistimi, za katere so potrebne določene spretnosti, kot so loterije, igralniške igre, igre pokra in stavne transakcije, v elektronski obliki in na posamezno zahtevo prejemnika storitve;
 - (e) finančnih storitvah.
- 6. Kadar pogodba poleg dobave digitalnih vsebin vključuje dodatne elemente, se ta direktiva uporablja samo za obveznosti in pravna sredstva pogodbenic kot dobavitelja in potrošnika digitalnih vsebin.
 - 7. Če so določbe te direktive v navzkrižju z določbami drugega akta Unije, ki ureja posebni sektor ali predmet urejanja, imajo določbe tega drugega akta Unije prednost pred določbami te direktive.
 - 8. Ta direktiva ne posega v varstvo posameznikov v zvezi z obdelavo osebnih podatkov.
 - 9. V kolikor ta direktiva tega ne ureja, direktiva ne vpliva na nacionalno splošno pogodbeno pravo, kot so pravila o sestavljanju, veljavnosti ali učinkih pogodb, vključno s posledicami prenehanja pogodbe.

Člen 4

Raven uskladitve

Države članice ne smejo ohraniti ali uvesti določb, ki se razlikujejo od določb te direktive, vključno z bolj ali manj strogimi določbami za zagotavljanje različne ravni varstva potrošnikov.

Člen 5

Dobava digitalnih vsebin

- 1. Pri izvajanju pogodbe o dobavi digitalnih vsebin dobavitelj dobavi digitalne vsebine
 - (a) potrošniku ali
 - (b) tretji osebi, ki upravlja fizično ali virtualno platformo, prek katere so digitalne vsebine na voljo potrošniku ali ki potrošniku omogoča dostop do njih in ki jo je potrošnik izbral za prejemanje digitalnih vsebin.
- 2. Dobavitelj digitalne vsebine dobavi takoj po sklenitvi pogodbe, razen če sta se pogodbenici dogovorili drugače. Šteje se, da se dobava opravi, ko so digitalne vsebine dobavljene potrošniku ali, kadar velja točka (b) odstavka 1, tretji osebi, ki jo izbere potrošnik, kar koli nastopi prej.

Člen 6

Skladnost digitalnih vsebin s pogodbo

- 1. Da bi bile digitalne vsebine skladne s pogodbo, morajo, kadar je to ustrezno:
 - (a) ustrezati količini, kakovosti, trajanju in različici ter imeti funkcionalnost, interoperabilnost in druge zmogljivostne lastnosti, kot so dostopnost,

- neprekinjenost in varnost, kot zahteva pogodba, vključno s kakršnimi koli predpogodbenimi informacijami, ki so sestavni del pogodbe;
- (b) biti primerne za posebni namen, za katerega jih potrošnik potrebuje in s katerim je potrošnik seznanil dobavitelja ob sklenitvi pogodbe, dobavitelj pa je s tem soglašal;
 - (c) biti dobavljene skupaj z vsemi navodili in pomočjo potrošnikom, kot je določeno v pogodbi ter
 - (d) biti posodobljene, kot je določeno v pogodbi.
2. Če pogodba na jasn in razumljiv način ne določa, kadar je to ustrezno, zahtev za digitalne vsebine v skladu z odstavkom 1, morajo digitalne vsebine ustrezati namenom, za katere bi se praviloma uporabljale digitalne vsebine z enakim opisom, vključno z njihovo funkcionalnostjo, interoperabilnostjo in drugimi zmogljivostnimi lastnostmi, kot so dostopnost, neprekinjenost in varnost, pri čemer se upošteva:
- (a) ali so digitalne vsebine dobavljene proti plačilu kupnine ali v zameno za protistoritev, ki ni v denarni obliki;
 - (b) kadar je to ustrezno, vse obstoječe mednarodne tehnične standarde ali, če takšnih tehničnih standardov ni, veljavne kodekse ravnanja in dobrih praks v panogi ter
 - (c) vsakršno javno izjavo dobavitelja ali v imenu dobavitelja ali drugih oseb v predhodnih členih verige transakcij, razen če dobavitelj dokaže, da
 - (i) za zadevno izjavo ni vedel in od njega ni mogoče razumno pričakovati, da bi zanjo vedel;
 - (ii) je bila do sklenitve pogodbe izjava popravljena;
 - (iii) izjava ne bi mogla vplivati na odločitev za nakup digitalnih vsebin.
3. Če pogodba določa dobavo digitalnih vsebin v določenem obdobju, morajo biti digitalne vsebine skladne s pogodbo med celotnim trajanjem tega obdobja.
4. Če ni dogovorjeno drugače, morajo dobavljene digitalne vsebine ustrezati najnovejši različici digitalnih vsebin, ki je bila na voljo v času sklenitve pogodbe.
5. Da bi bile skladne s pogodbo, morajo digitalne vsebine izpolnjevati tudi zahteve iz členov 7 in 8.

Člen 7

Integracija digitalnih vsebin

Kadar so digitalne vsebine nepravilno integrirane v digitalno okolje potrošnika, se kakršna koli neskladnost, ki je posledica nepravilne integracije, šteje za neskladnost digitalnih vsebin, če:

- (a) so bile digitalne vsebine integrirane s strani dobavitelja ali v okviru odgovornosti dobavitelja ali
- (b) je bilo predvideno, da digitalne vsebine integrira potrošnik, do nepravilne integracije pa je prišlo zaradi pomanjkljivih navodil za integracijo, kadar so bila ta navodila dobavljena v skladu s točko (c) člena 6(1) ali bi morala biti dobavljena v skladu s členom 6(2).

Člen 8

Pravice tretjih oseb

1. V trenutku, ko so digitalne vsebine dobavljene potrošniku, digitalnih vsebin ne sme bremeniti nobena pravica tretje osebe, tudi na podlagi intelektualne lastnine, tako da je digitalne vsebine mogoče uporabiti v skladu s pogodbo.
2. Če so digitalne vsebine dobavljene v določenem obdobju, mora dobavitelj digitalnih vsebin za to obdobje zagotoviti, da digitalnih vsebin, ki jih dobavlja potrošniku, ne bremenijo nobena pravica tretje osebe, tudi na podlagi intelektualne lastnine, tako da je digitalne vsebine mogoče uporabiti v skladu s pogodbo.

Člen 9

Dokazno breme

1. Dokazno breme glede skladnosti s pogodbo v času, navedenem v členu 10, je na strani dobavitelja.
2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar dobavitelj dokaže, da digitalno okolje potrošnika ni združljivo z interoperabilnostnimi in drugimi tehničnimi zahtevami digitalnih vsebin, če je dobavitelj potrošnika o takih zahtevah obvestil pred sklenitvijo pogodbe.
3. Potrošnik mora sodelovati z dobaviteljem, kolikor je mogoče in potrebno, da se ugotovi potrošnikovo digitalno okolje. Obveznost sodelovanja je omejena na tehnično razpoložljiva sredstva, ki so najmanj moteča za potrošnika. Kadar potrošnik ne sodeluje, je dokazno breme glede neskladnosti s pogodbo na strani potrošnika.

Člen 10

Odgovornost dobavitelja

Dobavitelj je odgovoren potrošniku za:

- (a) nezagotovitev dobave digitalnih vsebin;
- (b) vsakršno neskladnost, ki obstaja v času dobave digitalnih vsebin ter
- (c) če pogodba določa dobavo digitalnih vsebin v določenem obdobju, vsakršno neskladnost, ki se pojavi med trajanjem navedenega obdobja.

Člen 11

Pravna sredstva v primeru nezagotovitve dobave

Če dobavitelj ni dobavil digitalnih vsebin v skladu s členom 5, ima potrošnik pravico da takojšnjega odstopa od pogodbe v skladu s členom 13.

Člen 12

Pravna sredstva v primeru neskladnosti s pogodbo

1. V primeru neskladnosti s pogodbo je potrošnik upravičen do brezplačne vzpostavitve skladnosti digitalnih vsebin s pogodbo, razen če je to nemogoče, nesorazmerno ali nezakonito.

Vzpostavitev skladnosti digitalnih vsebin s pogodbo se šteje za nesorazmerno, če bi dobavitelju povzročila nerazumno visoke stroške. Pri ugotavljanju, ali gre za nerazumno visoke stroške, je treba upoštevati naslednje:

- (a) vrednost digitalnih vsebin, ki bi jo imele, če bi bile skladne s pogodbo, ter
 - (b) stopnjo neskladnosti s pogodbo za doseganje namena, za katerega bi se digitalne vsebine z enakim opisom praviloma uporabljale.
2. Dobavitelj vzpostavi skladnost digitalnih vsebin s pogodbo v skladu z odstavkom 1 v razumnem času od trenutka, ko je potrošnik dobavitelja obvestil o neskladnosti s pogodbo, in brez znatnih nevšečnosti za potrošnika, pri čemer se upoštevata vrsta digitalnih vsebin in namen, za katerega potrošnik te digitalne vsebine potrebuje.
3. Potrošnik je upravičen do sorazmernega znižanja kupnine na način, ki je določen v odstavku 4, če so digitalne vsebine dobavljene proti plačilu kupnine, ali odstopa od pogodbe v skladu z odstavkom 5 in členom 13, če
- (a) je ukrep za vzpostavitev skladnosti digitalnih vsebin nemogoč, nesorazmeren ali nezakonit;
 - (b) dobavitelj ukrepa ni zaključil v roku iz odstavka 2;
 - (c) bi ukrep za vzpostavitev skladnosti digitalnih vsebin potrošniku povzročil znatne nevšečnosti ali
 - (d) je dobavitelj izjavil ali okoliščine jasno kažejo, da dobavitelj ne bo vzpostavil skladnosti digitalnih vsebin s pogodbo.
4. Znižanje kupnine mora biti sorazmerno zmanjšanju vrednosti digitalnih vsebin, ki jih je prejel potrošnik, v primerjavi z vrednostjo digitalnih vsebin, ki so skladne s pogodbo.
5. Potrošnik lahko odstopi od pogodbe le, če neskladnost s pogodbo poslabšuje funkcionalnost, interoperabilnost in druge glavne zmogljivostne lastnosti digitalnih vsebin, kot so dostopnost, neprekinjenost in varnost, kadar to zahteva člen 6, odstavka 1 in 2. Dokazno breme, da neskladnost s pogodbo ne zmanjšuje funkcionalnosti, interoperabilnosti in drugih glavnih zmogljivostnih lastnosti digitalnih vsebin, je na strani dobavitelja.

Člen 13

Odstop

- 1. Potrošnik uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe z obvestilom dobavitelju na kakršen koli način.
- 2. Če potrošnik odstopi od pogodbe:
 - (a) mora dobavitelj potrošniku nemudoma povrniti kupnino, v vsakem primeru pa najpozneje v 14 dneh od prejema obvestila;
 - (b) mora dobavitelj sprejeti vse ukrepe, ki jih je mogoče pričakovati, da se vzdrži uporabe protistoritve, ki ni v denarni obliki, ki jo je potrošnik zagotovil v zameno za digitalne vsebine, ter kakršnih koli drugih podatkov, ki jih je dobavitelj zbral v zvezi z dobavo digitalnih vsebin, vključno s kakršnimi koli vsebinami, ki jih je zagotovil potrošnik, z izjemo vsebin, ki so jih skupaj ustvarili potrošnik in drugi, ki vsebine še naprej uporabljajo;

- (c) mora dobavitelj potrošniku zagotoviti tehnična sredstva za pridobitev vseh vsebin, ki jih je zagotovil potrošnik, in vseh drugih podatkov, ki so bili proizvedeni ali ustvarjeni s potrošnikovo uporabo digitalnih vsebin, če je dobavitelj te podatke obdržal. Potrošnik ima pravico do brezplačne pridobitve vsebin brez znatnih nevšečnosti, v razumnem času in v splošno uporabljeni obliki zapisa podatkov;
 - (d) če digitalne vsebine niso bile dobavljene na trajnem nosilcu podatkov, se potrošnik vzdrži uporabe digitalnih vsebin ali dajanja na voljo digitalnih vsebin tretjim osebam, zlasti tako, da digitalne vsebine izbriše ali kako drugače poskrbi, da postanejo nerazumljive;
 - (e) če so bile digitalne vsebine dobavljene na trajnem nosilcu podatkov, potrošnik:
 - (i) dobavitelju na njegovo zahtevo in stroške nemudoma vrne trajni nosilec podatkov, v vsakem primeru pa najpozneje v 14 dneh od prejema dobaviteljeve zahteve; ter
 - (ii) izbriše vse uporabne kopije digitalnih vsebin, poskrbi, da postanejo nerazumljive, ali kako drugače poskrbi, da jih ne uporablja ali ne daje na voljo tretjim osebam.
3. Po prenehanju pogodbe dobavitelj lahko prepreči vsakršno nadaljnjo uporabo digitalnih vsebin s strani potrošnika, zlasti tako, da potrošniku onemogoči dostop do digitalnih vsebin ali onemogoči uporabniški račun potrošnika, brez poseganja v točko (c) odstavka 2.
4. Potrošnik ni zavezan plačati za uporabo digitalnih vsebin v obdobju pred odstopom od pogodbe.
5. Če so bile digitalne vsebine dobavljene proti plačilu kupnine in v časovnem obdobju, določenem v pogodbi, lahko potrošnik odstopi od pogodbe le v zvezi s tistim delom časovnega obdobja, ko digitalne vsebine niso bile skladne s pogodbo.
6. Če potrošnik odstopi od dela pogodbe v skladu z odstavkom 5, se uporablja odstavek 2, razen točke (b) glede obdobja, v katerem so bile digitalne vsebine skladne s pogodbo. Dobavitelj mora potrošniku povrniti del kupnine, ki ustreza časovnemu obdobju, ko digitalne vsebine niso bile skladne s pogodbo.

Člen 14

Pravica do odškodnine

1. Dobavitelj je odgovoren potrošniku za kakršno koli gospodarsko škodo za digitalno okolje potrošnika zaradi neskladnosti s pogodbo ali nezagotovitve dobave digitalnih vsebin. Odškodnina mora potrošnika v največji možni meri postaviti v položaj, v katerem bi potrošnik bil, če bi bile digitalne vsebine ustrezno dobavljene in skladne s pogodbo.
2. Države članice določijo podrobna pravila za izvajanje pravice do odškodnine.

Člen 15

Spremembe digitalnih vsebin

1. Če pogodba predvideva dobavo digitalnih vsebin v časovnem obdobju, določenem v pogodbi, dobavitelj lahko spremeni funkcionalnost, interoperabilnost in druge glavne

zmogljivostne lastnosti digitalnih vsebin, kot so dostopnost, neprekinjenost in varnost, če te spremembe negativno vplivajo na dostop potrošnika do digitalnih vsebin, le, če:

- (a) tako določa pogodba;
 - (b) je potrošnik obveščen dovolj zgodaj pred spremembo z izrecnim obvestilom na trajnem nosilcu podatkov;
 - (c) ima potrošnik možnost odpovedi pogodbe brez kakršnih koli stroškov v roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni od prejema obvestila; ter
 - (d) se po odpovedi pogodbe v skladu s točko (c) potrošniku zagotovijo tehnična sredstva za pridobitev vseh vsebin v skladu s členom 13(2)(c).
2. Če potrošnik odpove pogodbo v skladu z odstavkom 1, kadar je to ustrezno,
- (a) mora dobavitelj potrošniku vrniti del kupnine, ki ustreza časovnemu obdobju po spremembi digitalnih vsebin;
 - (b) se dobavitelj vzdrži uporabe protistoritve, ki ni v denarni obliki, ki jo je potrošnik zagotovil v zameno za digitalne vsebine, ter kakršnih koli drugih podatkov, ki jih je dobavitelj zbral v zvezi z dobavo digitalnih vsebin, vključno s kakršnimi koli vsebinami, ki jih je zagotovil potrošnik.

Člen 16

Pravica do odpovedi dolgoročnih pogodb

1. Če pogodba predvideva dobavo digitalnih vsebin za nedoločen čas ali če začetno trajanje pogodbe ali katera koli kombinacija podaljšanj presega 12 mesecev, je potrošnik upravičen do odpovedi pogodbe kadar koli po preteku prvih 12 mesecev.
2. Potrošnik uveljavlja pravico do odpovedi pogodbe z obvestilom dobavitelju na kakršen koli način. Odpoved začne veljati 14 dni po prejemu obvestila.
3. Če so digitalne vsebine dobavljene proti plačilu kupnine, ostane potrošnik zavezan za plačilo dela kupnine za dobavljene digitalne vsebine, ki ustreza časovnemu obdobju pred začetkom veljavnosti odpovedi.
4. Če potrošnik odpove pogodbo v skladu s tem členom:
 - (a) dobavitelj sprejme vse ukrepe, ki jih je mogoče pričakovati, da se vzdrži uporabe protistoritve, ki ni v denarni obliki, ki jo je potrošnik zagotovil v zameno za digitalne vsebine, ter kakršnih koli drugih podatkov, ki jih je dobavitelj zbral v zvezi z dobavo digitalnih vsebin, vključno s kakršnimi koli vsebinami, ki jih je zagotovil potrošnik;
 - (b) dobavitelj potrošniku zagotovi tehnična sredstva za pridobitev vseh vsebin, ki jih je zagotovil potrošnik, in vseh drugih podatkov, ki so bili proizvedeni ali ustvarjeni s potrošnikovo uporabo digitalnih vsebin, če je dobavitelj te podatke obdržal. Potrošnik ima pravico do pridobitve vsebin brez znatnih nevšečnosti, v razumnem času in v splošno uporabljeni obliki zapisa podatkov; ter
 - (c) kadar je primerno, potrošnik izbriše vse uporabne kopije digitalnih vsebin, poskrbi, da postanejo nerazumljive, ali kako drugače poskrbi, da jih ne uporablja, in jih tudi ne daje na voljo tretjim osebam.

5. Po odpovedi dobavitelj lahko prepreči vsakršno nadaljnjo uporabo digitalnih vsebin s strani potrošnika, zlasti tako, da potrošniku onemogoči dostop do digitalnih vsebin ali onemogoči uporabniški račun potrošnika, brez poseganja v odstavek 4, točko (b).

Člen 17

Regresna pravica

Če je dobavitelj odgovoren potrošniku zaradi kakršne koli nezagotovitve dobave digitalnih vsebin ali neskladnosti s pogodbo, ki je posledica dejanja ali opustitve dejanja s strani osebe v prejšnjih členih verige transakcij, je dobavitelj upravičen do uveljavljanja regresne pravice proti odgovorni osebi ali odgovornim osebam v verigi transakcij. Osebo, proti kateri dobavitelj lahko uveljavlja regresno pravico ter ustrezne postopke in pogoje uveljavljanja, določa nacionalno pravo.

Člen 18

Izvrševanje

1. Države članice zagotovijo, da obstajajo ustrezna in učinkovita sredstva za zagotavljanje skladnosti s to direktivo.
2. Sredstva iz odstavka 1 vključujejo predpise, po katerih lahko eden ali več naslednjih organov, določenih v skladu z nacionalnim pravom, začne postopek po nacionalnem pravu pred sodiščem ali pred pristojnimi upravnimi organi, da se zagotovi uporaba nacionalnih predpisov za prenos te direktive:
 - (a) javni organi ali njihovi zastopniki;
 - (b) potrošniške organizacije, ki imajo pravni interes za varstvo potrošnikov;
 - (c) poklicna združenja, ki imajo pravni interes za začetek postopka.

Člen 19

Prisilna narava

Razen če ni v tej direktivi določeno drugače, kakršen koli pogodbeni pogoj, ki v škodo potrošnika izključuje uporabo nacionalnih ukrepov za prenos te direktive, od njih odstopa ali spreminja njihove učinke, preden potrošnik obvesti dobavitelja o neskladnosti s pogodbo, za potrošnika ni zavezujoč.

Člen 20

Spremembe Direktive 1999/44/ES, Uredbe (ES) št. 2006/2004, Direktive 2009/22/ES

1. V členu 1(2) Direktive 1999/44/ES se točka (b) nadomesti z naslednjim besedilom:

„(b) potrošniško blago: pomeni premične materialne predmete, razen:

 - blaga, prodanega v okviru izvršbe ali drugih sodnih ukrepov,*
 - vode in plina, če se ne prodajata v omejeni prostornini ali določeni količini,*
 - elektrike,*

- trajnih nosilcev podatkov, ki vsebujejo digitalne vsebine, če so uporabljeni izključno kot nosilec digitalnih vsebin potrošniku, v skladu z Direktivo (EU) N/XXX³⁹.“
2. V Prilogi k Uredbi (ES) št. 2006/2004 se doda naslednja točka:
- „21. Direktiva (EU) N/XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne XX/XX/201X o pogodbah o dobavi digitalnih vsebin (UL...)“.“
3. V Prilogi I k Direktivi 2009/22/ES se doda naslednja točka:
- „16. Direktiva (EU) N/XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne XX/XX/201X o pogodbah o dobavi digitalnih vsebin (UL...)“.“

Člen 21

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [dve leti po začetku veljavnosti].
2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
3. Države članice sporočijo Komisiji besedilo predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 22

Pregled

Komisija najpozneje [pet let po začetku veljavnosti] pregleda uporabo te direktive in predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilo med drugim preuči potrebo po uskladitvi pravil, ki veljajo za pogodbe o dobavi digitalnih vsebin v zameno za protistoritev, razen tistih, ki jih zajema ta direktiva, zlasti v zameno za oglaševanje ali posredno zbiranje podatkov.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 24

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

³⁹

Direktiva (EU) N/XXX Evropskega parlamenta in Sveta z dne [...] o pogodbah o dobavi digitalnih vsebin (UL...)